

SLOVENSKÝ SKAUTING

HISTORICKÁ KOMISIA

Mária Bičová

SKAUTING V LEVOČI

1993 - 2005

Vydal Slovenský skauting, Historická komisia, 2021
© Slovenský skauting, Historická komisia

© Autor:
Mária Bičová - Iskra

Mária Bičová, rod. Santríková. Do skautingu vstúpila ako žiačka gymnázia v roku 1947. V skautingu bola iba krátku dobu, pretože komunistický režim po uchopení politickej moci v Československu v roku 1948 zakrátko činnosť skautskej organizácie Slovenský junák zakázal. Je jednou zo skautiek, ktoré v roku 1993 v Levoči obnovovali skauting. Bola dlhoročnou vodkyňou skautského zboru v Levoči, aj oblastnou činovníčkou Podtatranskej skautskej oblasti Slovenského skautingu. Je členkou Historickej komisie.

Fotodokumentácia: z osobných, alebo zborových skautských archívov

ISBN

Táto publikácia neprešla jazykovou úpravou. Je určená len pre vnútornú potrebu SLSK.

ZAČIATKY SKAUTINGU V LEVOČI

Archívne materiály o skautskej činnosti v Levoči sú zatiaľ veľmi skúpe. Presný vznik skautingu v meste nepoznáme. Z dokumentov je známe, že v roku 1925 keď bola ustanovená Východoslovenská župa, jej súčasťou bol aj skautský okres Levoča. Viedol ho prof. Boháček. Ten nasledujúceho roku z funkcie rezignoval. Podľa štatistických údajov zverejnených v časopise Bud' pripravený v roku 1926 v Levoči pracoval 14 – členný oddiel skautov Zväzu junákov – skautov RČS. V ďalšom roku zvýšil počet členov na dvadsať. V roku 1926 v Studenej Doline v Čechách absolvoval VI. vodcovský kurz Ústrednej lesnej školy Vojtech Katreniak. Ten prevzal vedenie oddielu. V roku 1929 bol vymenovaný za spravodajcu skautského okresu Levoča a až do zániku skautingu v decembri 1938 bol najvýraznejšou skautskou osobnosťou Zväzu junákov – skautov RČS v meste.

V roku 1930 je v Levoči zaznamenaný vznik 15 členného oddielu Slovenských katolíckych skautov (SKS), ktorých viedol Jozef Valent. V tomto roku vznikol i oddiel židovských skautov spolku Hašomer Hacair. Viedol ho Karol Adler, po ňom vedenie oddielu prevzal Dezider Wildfeuer. Rok na to v meste vznikla aj päť členná skautská družina židovskej organizácie Brit Trumpeldor.

V roku 1934 vznikol oddiel maďarských skautov s vodcom Alexandrom Saxom a v roku 1937 oddiel zväzových skautiek s vodkyňou Vilmou Orolínovou.

Podrobnejšie údaje o činnosti týchto oddielov, či dĺžky ich existencie zatiaľ nie sú k dispozícii.

Po druhej svetovej vojne bol skauting v meste obnovený pravdepodobne v roku 1946. V roku 1947 prišiel na levočské štátne gymnázium učiť stredoškolský profesor Rudolf Jurík (na fotografii). Ten založil početný 160 členný skautský zbor, ktorý aj viedol. Zborový letný tábor v roku 1948 uskutočnili pri Hornej Lehote na Orave. Na tábore sa odohrala aj tragická udalosť, kedy sa účastník tábora Milan Eštvárnik utopil v rieke Orave.

Po nástupe komunistov k moci bol prof. Rudolf Jurík krivo obvinený za údajnú účasť na tzv. „levočskej vzbure“. Vo vykonštruovanom súdnom procese bol odsúdený do väzenia. Skautský zbor zanikol a skauting v Levoči bol znova obnovený až v prvej polovici deväťdesiatych rokov.

NOVÝ ZAČIATOK V ROKU 1993

Prešlo vyše 40 rokov kým sa situácia zmenila a skauting v Levoči mohol zase slobodne obnoviť svoju činnosť. Mládež mohla v duchu skautských ideálov žiť, prežívať naplno svoj skautský zákon, združovať sa pod zástavou svojho patróna. Sv. Juraja.

Po uvoľnení politickej situácie sa u nás v roku 1993 začalo hovoriť aj o možnosti obnoviť v našom meste skautskú organizáciu. Bolo nás iba deväť, ale pustili sme sa do práce.

Bola to: Irena Kúkoľová – Kukurová – sk. meno Viera
Norika Stolinová – Žula
Emília Osifová – Chudá - Nádej
Mária Bičová - Sanitriková - Iskra
Alžbeta Jeseňáková - Cassiopea
Marta Udzielová –Neupauerová
Otília Farkašovská - Řechová
Mária Richvalská
Rozália Parová

Všetko bývalé študentky levočského gymnázia, účastníčky aj skautského tábora, ktorý viedol náš zborový vodca, pán profesor Rudolf Jurik – Rossi v roku 1948 v Hornej Lehote na Orave.

Po predchádzajúcich stretnutiach rozhodli sme sa uskutočniť verejnú schôdzku v priestoroch Základnej umeleckej školy v Levoči. Zaujímavý a pútavý plagát zhotovila pani Milka Osifová, so skautskou ľaliou, portrétom Baden Powela, našim patrónom sv. Jurajom, a pozvaním na 12. mája 1993 do Základnej umeleckej školy. Vyvesený bol v meste a v Základnej umeleckej škole. Pozvaný bol na túto schôdzku aj vdp. Anton Horník, ktorý ako kaplán – skaut pôsobil v Spišskej Novej Vsi.

Program tejto schôdze bol zaujímavý a bohatý.

1. Začínala peknou skautskou básničkou.
2. Program dotvorilo vystúpenie speváckej skupiny dievčat z Cirkevného gymnázia pod vedením prof. Milky Osifovej.
3. Tak bol príhovor vdp. A. Horníka, ktorý oboznámil prítomných so skautskou organizáciou, popísal skautský kroj.
4. Prekvapením však bolo, že M. Bičová – Iskra obliekla do svojho dobre odloženého skautského kroja svojho vnuka, Petra Kačira, ktorý v ňom sedel na javisku po celý čas.
5. Vystúpila a príhovor mala sestra Irena Kúkoľová – Kukurová, ktorá bola v rokoch 1946/48 naša radkyňa.

Spomienok bolo veľa: na nášho zborového vodcu, na nezabudnuteľné 14 dní prežité na tábore, na cestu v dobytčom vagóne, na slamníky, noc v provizórnych stanoch, nočné vatry ,vyrezávanie totemov, nováčikovské skúšky, skautské sľuby a iné. Po rozsiahlej diskusii v závere po dlhých, dlhých rokoch zaspievala sa naša obľúbená stará skautská pieseň, ktorú nám z francúzštiny preložil náš zborový vodca, R. Jurik – Rossi “Letná noc nad krajom dýcha”.

Naplnená bola celá sála – prišli staré skautky, ktoré spomínali, prišli noví, ktorí chceli niečo vedieť viac, a pár odvážlivcov, ktorí boli ochotní nastúpiť na nový skautský chodník.

Na schôdzke boli aj siedmi chlapci, ktorí na skauting začali chodiť do Spišskej Novej Vsi, pod vedením Mirka Rozložníka. Dobre ovládali skautský zákon, históriu. viedli si v zošite „pokladničnú knihu“.

Začalo sa s organizovaním, hľadaním vhodných priestorov na klubovňu.

ČINNOSŤ V ROKOCH 1994 - 2005

Rok 1994:

V začiatku roku 1994 bol prevzatý „registračný hárok“ od Magdalény Košútovej – Fialky, ktorá bola vodkyňa skautiek v Spišskej Novej Vsi. Vodcom skautov bol Marek Leskovianský – Majo. člen Ľuboš Košút – Lišiak, Jozef Bigoš a iní. Prebiehalo organizovanie členov, určenie vedenia, a sústavné hľadanie miestnosti pre klubovňu. Schádzalo sa v Thurzovom dome, v kláštore minoritov, či v štátnom archíve. Na prípravných stretnutiach sa preberalo:

1. u sestry Ireny Kúkoľovej prevzatie malých odznakov skautingu od R. Jurika /aj pre vdp. A. Hornika/. Informácie o Slovenskom skautingu,
2. u sestry Milky Osifovej príprava na registráciu, výber vhodného vedenia
3. informácie zo Spiš. Novej Vsi – má byť 3 dňové duchovné cvičenie - viesť ho bude salezián. Ing. Tibor Haluška - Rikitan. Z Levoče môže byť účasť 5 členov. Naďalej hľadať vhodné miestnosti na klubovňu, aby sa mohla rozbehnúť činnosť družín.
4. Na Mestskom úrade je nám ponúknutý jednoizbový byt v starom dome na Kláštorskej ul. číslo 27. Mária Bičová podpisuje nájomnú zmluvu, začínajú sa organizovať brigády na murárske práce, elektriку, maľovanie a pod., Po celý rok 1994, brigádovali nielen skauti, ale aj účinnú pomoc poskytli rodičia a priaznivci.

Rok 1995:

Dňa 10. apríla žiadame o registráciu: Stano Kokoruďa, Michal Kolár, Tomáš Koššiba, Mirko Rozložník, Matúš Slebodník, Stano Šebest a Matúš Varjan.

Mária Bičová – Iskra bola požiadaná aby sa stala vodkyňou skautingu v Levoči, a zároveň jeho ekonómkou /pracovala tak po celú dobu nasledujúcich 20 rokov/. Levočský oddiel patrila pod Okresnú radu Spišská Nová Ves, kde bol vodcom skautov Marek Leskovjanský – Majo, dievčat Magda Košútová – Fialka.

Rok 1996:

Začína sa formovať skupina dievčat – hlásia sa: Lenka Brodová, Helena Dreveňáková, Mária Jablonovská, Marcela Kamenická, Elena Kotradiová a Erika Semanová. Družinu dievčat Včielky – vedie Marcela Kamenická – Mesiačik.

Skauti sa rozširujú o Petra Kačíra. Leonarda Popoviča, Matúša Rosinu a Pavla Skoumala.

Plánuje sa účasť levočských skautov na tábore na Poráči, rodičia záujemcov sú pozvaní do Skautského domu na Drevárskej ulici v Spišskej Novej Vsi. V apríli je zhotovené pečiatka oddielu: Slovenský skauting, 1. oddiel, Levoča a otvorený účet v Slovenskej sporiteľni. Ku klubovni je pridelená dreváreň vo dvore a WC so zvláštnym vchodom. Robia sa prvé nákupy pre klubovňu.

Na Deň sv. Juraja bola účasť celého začínajúceho oddielu na mládežníckej sv. omši v gymnaziálnom kostole, v skautských rovnošatách, čím si tak upriamili

pozornosť ako u p. dekana, Mons. F. Dlugoša, ktorý slúžil sv. omšu a privítal zrod tejto mládežníckej organizácie v našom meste, tak aj prítomnej širokej verejnosti veriacich. V skautských rovnošatách boli tento deň skauti aj v školách na školskom vyučovaní.

V mesiaci júl sme si už mohli dovoliť nákup prvých 2 stanov. Na Slovenský skauting bola vyúčtovaná dodávka 15 stanov u firmy Fatramex, s.r.o. Ružomberok. Boli prerozdelené:

Spišská Nová Ves	10 ks	á 3.500 Sk	= 35.000 Sk
Levoča	2 ks	á 3.500 Sk	= 7.500 Sk
Chrasť n/Hornádom	3 ks	á 3.500 Sk	= 10.500 Sk

V roku 1996 prišiel medzi nás brat Peter Nemčík – Kleki Petra, známy všestranný športovec, turista, veľký znalec dreva. Naučil sa potrebné vedomosti o skautingu. Nováčikovskú skúšku robil tak, že každý kto bol v klubovni mu mohol dávať rôzne otázky, na ktoré Kleki dobre odpovedal. V snahe pomôcť oddielu, pustil sa do práce; začal s chlapcami vyhotovovať zariadenie do klubovne. Vybavil drevo, chlapci chodili na brigády do lesa, na jeho chatu do Úlože. Klubovňa sa zaplňala /pribúdali zrubové veľké stoly, dlhé lavice, vešiaky s odkladacími priestormi na prezúvanie, a pod./ a život v družinách sa mohol dobre rozvíjať. Jedna akcia striedala druhú, záujemcov o skauting pribúdalo, brat Kleki Petra vedel rozdávať svoje odborné, praktické vedomosti, radi sme s nim chodili do prírody, v ktorej sa za každých okolností vedel výborne a bezpečne pohybovať a odovzdávať rady lesných múdrosti ďalej.

V decembri, pred Vianocami, začíname u nás s roznáškou Betlehemskeho svetla. Dve skautky a dvaja skauti, idú do Spišskej Novej Vsi, aby si ho tu odpálili. Skladovať sa bude v Levoči nielen u skautov /Mirko Rozložník - Sherlock, Mária Bičová – Iskra/, ale aj v kláštore minoritov. Pred Vianocami sa bude odpaľovať na Spišskej Kapitule, po všetkých dedinkách levočského okresu, na dvoch autách, v meste pred kostolom sv. Jakuba a v kláštore minoritov.

Prežil sa ťažký, ale sľubný začiatok peknej organizácie. Po celú dobu a z nasledovných rokov vypracovávala sestra Iskra správy o činnosti oddielu, v ktorých je podrobne zachytené dianie a celý život skautskej organizácie v Levoči. Predkladala ich do Kroniky mesta Levoče, doplnené fotografiami. Skautský oddiel svojou službou, prácou, verejnými vystúpeniami zapísal sa do povedomia občanov, najmä pri rozdávaní Betlehemskeho svetla, každoročným usporiadaním Krížovej cesty s výstupom na Mariánsku horu a rôznymi inými podujatiami. Stal sa obľúbenou mládežníckou organizáciou.

Rok 1997:

Už 6. januára sme si mohli urobiť akciu pod názvom „skautské Vianoce“ a otvoriť našu skautskú klubovňu. Nadšenie bolo veľké, prednesy, scénky, spevy sa striedali s príhovormi našich hostí, medzi ktorých patrilo náš historik, PhDr. Ivan Chalupecký, ktorý bol niekedy tiež skautom, páter Lucián, quardiján kláštora minoritov a pán Vladimír Schwartzbacher, zástupca primátora Mestského úradu. Prítomný bol aj brat Štefan Heimschildt, skaut, ktorý s nami spolupracoval od začiatku. Boli sme radi, že sa klubovňa naplnila nielen skautmi, rodičmi, našimi hosťami, ale aj priaznivcami, čo veštilo náš sľubný začiatok. Pozvaný bol brat Anton Horník - Haki, ktorý nám pri tejto slávnosti klubovňu vysvätil, aby sme tam prežívali iba pekné chvíle a chránili sa zlého.

A malý Ľubko Kačír si zároveň vyskúšal babkin skautský klobúk. Že sa bude volať podľa terajšieho náčelníka „Javor“. Dnes je už Ľubko veľký, je radcom družiny Pavúkov, vedie družinovky a organizuje všelijaké akcie, len aby bola jeho družinka stále činná, rástla a bola vždy pohromade.

V mesiaci február boli sme na peknej výprave na tzv. Kúty, kde sme sa museli dostať podľa plánu tromi rôznymi cestami. Snehu bolo veľa, ťažko sa šľapalo, ale došli sme k cieľu. Súťažili sme, sánkovali sme sa a prežili pekný deň.

Ďalšiu akciu sme mali na blízkom Kohwalde, kde sme okrem šantenia na spravených hojdačkách, sánkovania na igelitových vreciach, ale aj zháňania dreva a jeho ponosenia do auta Kleki Petra pre klubovňu, aby nám tam bolo dobre, útulne a teplo. V podvečer sme mali v klubovni posedenie na „Skautských fašiangoch“. Spríjemnil nám ich brat Koššiba - Titanik hrou na gitare, pri spoločných hrách a pampúšikoch.

Aká je pekná príroda v zime, presvedčili sme sa zimným prechodom medzi ľadovcami v Slovenskom raji, pod vedením br. Kleki Petra.

V marci sa náš oddiel zúčastnil na Krížovej ceste, ktorú pre všetkých pripravili sestry a bratia zo Spišskej Novej Vsi, v Slovenskom raji, v lokalite s názvom „Matka Božia“. Pri výstupe si mal každý zobrať skalú vhodnej veľkosti a vyniesť ju na znak pokánia a prosieb ku krížu, na mohylu, ktorá takto každým rokom týmto spôsobom narastá. Aj my sme si na vrchol vyniesli svoje skaly, s úmyslom vyprosiť pre oddiel jednotu, bratskú lásku a súdržnosť v duchu skautských zásad. Výstup bol namáhavý, odmenou nám bol krásny výhľad z cieľa našej cesty a kôpky fialových poniklecov, ktoré sa krčili v skalných priehlinách.

Mesiac apríl sa niesol v znamení sviatku nášho patróna, sv. Juraja. Uctili sme si ho účasťou na sv. omši v skautských rovnošatách a družnom posedení v našej klubovni. Zamýšľali sme sa nad dobrovoľnou povinnosťou skautov, urobiť každý deň jeden dobrý skutok.

Blížilo sa jaro, ďalšou akciou pod vedením Kleki Petra bola výprava na Dreveník. Vliezli sme do veľkej, tmavej jaskyne, obdivovali ju, zaspievali si tam a obdivovali pred ňou krásny, bohatý koberec rozkvitnutých fialových poniklecov.

Družinová výprava Srniek pod vedením „Mesiačika“ - Marcely Kamenickej bola na tzv. Šibeň a neďalekú dedinku Odorica.

V mesiaci jún sme prijali pozvanie poľských harcerov, /Zwiazek Harcerstwa Rzeczypospolitej - Zarząd Obwodu Tatrzańskiego Zakopane/, na návštevu Sv. Otca v Zakopanom. Prežili sme s nimi dva krásne dni /štvrtok, piatok/. Spolu s harcermi sme tvorili „koscielnu służbu porządkową“ aby sme tak poslúžili ich vzácnemu hosťovi, pápežovi Jánovi Pavlovi II. Už ráno o pol štvrtej sme išli do koridorov a spolu s našimi priateľmi sme sa zúčastnili na slávnostnej sv. omši, ktorú slúžil sám Sv. Otec, obklopený láskou a oddanosťou svojich rodákov. Povedali sme si, že „to bol deň, ktorý nám dal Pán“. Nadviazali sme nové priateľstvá a budeme radi, keď naši poľskí priatelia príjmu naše pozvanie.

V začiatkoch pôsobenia nášho oddielu sme pomáhali pri strážení ozvučenia na Mariánskej hore. Keď sme so strážením začínali, pán Rosina nám vyviezol na Mariánsku horu stany, karimatky a pod. Rozložili sme sa na začiatku veľkej lúky a brat Kleki Petra nám pripravil pár obľúbených nočných hier. Brat Peťo Kačír - Harry – mal takú radosť z toho stanovania, že si zlomil pri páde ruku. Ale aj keď mal čerstvú sádku na ruke, skladal v noci aj on „skúšku odvahy.“ Bolo nám tak dobre, veselo, nechcelo sa nám ani ísť spať. Boli sme veľmi vďační Klekimu, že to tak dobre vymyslel.

Na našu výzvu prišli skautky a skauti z celého podtatranského regiónu, aby sme počas celého týždňa pred púťou strážili ozvučenie – aparáty rozvešané na stromoch pred odcudzením. Akcia mala dobrú odozvu u zúčastnených a budeme ju praktizovať aj v budúcnosti, ak bude treba. Musím tu poznamenať, že po skončení odpustu zišli sa všetci vodcovia z podtatranského regiónu, aby sa tu prediskutoval návrh na vytvorenie „Podtatranskej skautskej oblasti“. Diskusiu viedol brat Anton Horník, utvoreniu tejto oblasti sa bude zvlášť venovať, aby sa čím skôr uskutočnila.

Veľký prínos pre náš oddiel je zloženie skautských sľubov sestry Marcely Kamenickej - Mesiačika, brata Petra Nemčíka – Kleki Petra, Tomáša Koššibu – Titanica a Slavomíra Šebestu – Kuriča na Dreveníku. Nech plnenie skautského sľubu bude pre nich vždy radostnou a milou povinnosťou.

Dievčenskej lesnej školy typu Gold sa zúčastnila sestra Marcela Kamenická – Mesiačik, Ekumenického kurzu tzv. Sursum Corda v Čechách pri Pardubicách v Slatiňanoch brat Tomáš Koššiba - Titanik a Slavo Šebest - Kurič. Lesnej ekumenickej školy pri Havlíčkovom Brode sa zúčastnil brat Peter Nemčík – Kleki Petra. Ukončenie ELŠ oprávňuje zastávať v skautingu zodpovednejšie a vyššie funkcie, s ktorými sa s týmito účastníkmi v budúcnosti počíta.

Naďalej pokračovali práce v klubovni, osadenie kuchynskej linky, zaobstarávanie potrebného zariadenia, zhotovenie veľkého vešiaka pre väčšie podujatia a iných potrieb. Uskutočnila sa aj prestavba kachľových pecí – veľkého vo veľkej zasadačke, jedného sporáka v kuchynke. Bolo to namáhavé, najmä pri odpratávaní rumoviska a tiež pri vyčistení klubovne, vypratíe všetkých potrebných textílii, záclon, prestierania.

Na zahájenie nového skautského roka pripravili sme usporiadaním slávnostného táborového ohňa na „Ruskinovskom chodníku“. Okrem rodičov bol našim hosťom brat oldskaut Štefan Heimschilt, ktorý si zaspomínal na roky svojej mladosti prežité

v skautingu. Veselé, zábavné scénky sa striedali, sem tam zaznela aj pekná pesnička. A keď sa začalo okolo ohňa aj tancovať, a ...tue, tue, tue papa“ sa tiahlo temným lesom, veru aj my sme sa podobali indiánom, ktorí si takto krátili svoje voľné chvíle.

V septembri pod vedením brata Kleki Petra podnikli sme náročný výstup celého oddielu do Vysokých Tatier na Téryho chatu. Počasie nám prialo, výhľad bol krásny, nechcelo sa nám spať, ale čas je neúprosný.

V októbri nám ohlásili návštevu harceri z poľského Krakowa. Pripravili sme im, v snahe ukázať čo najviac z nášho mesta a okolia, pod vedením br. Kleki Petra vyčerpávajúci program na celé tri dni. Došli v piatok, ubytovanie a možnosť prípravy stravy mali v kláštore Minoritov. V sobotu – skoro ráno budíček a účasť na sv. omši v chráme sv. Jakuba, kde si pozreli najväčší gotický oltár na svete, dielo nášho rezbára, majstra Pavla. Po raňajkách autobusom prešli na Spišský hrad, potom na Dreveník, kde navštívili jaskyňu a rokliny Raj a Peklo. Po prehliadke Spišskej Kapitule prešli peši cez Jablonov do Úlože, kde bol pripravený pre všetkých chutný „guláš“. V sále Miestneho úradu sme prežili pekný, družný podvečer. Bolo tu dobre, veselo a i keď nás bolo mnoho, pozvali sme si aj postulantom a predstaviteľov kláštora Minoritov. Posedenie sa predĺžilo do neskorých večerných hodín, a tak, temnou nocou prešlo sa pešo lesmi cez Kúty a Mariánsku horu do Levoče. Bolo nás celkom cez 50. V nedeľu, v skorých ranných hodinách bola odslúžená sv. omša v poľskom jazyku v kláštore. Po jej skončení a raňajkách zaviedol ich br. Kleki Petra do rokliny Slovenského raja, kde zdolali náročnú Suchú Belú. Prežili sme s harcermi pekné tri dni. Vďaka patrí quardijanovi kláštora Minoritov, pátrovi Lucianovi Boguskému, ktorý nám poskytol počas akcie ubytovanie a možnosť prípravy stravy v kláštore.

Zima sa rýchlym krokom blíži a tak sme prišli s br. Kleki Petrom do Úlože, zmanipulovali pár stromov, pomohli pri rezaní a nosení do auta Kleki Petra, ktorý nám ho dopravil do klubovne. Tu pod vedením sestry Iskry bola vyprataná a usporiadaná dreváreň, tak, že keď „drevorubači“ s nákladom došli, mohlo sa poukladať na zimu.

V novembri vyvrcholilo pokračovanie celodennej hry „o ukradnutej dcére levočského richtára, krásnej Zuzane“. Celú hru dôkladne pripravil Kleki Petra tak, že v prvej časti museli družiny určiť: názov brány, cez ktorú Zuzanu uniesli, polohu brány, vzhľadom na svetové strany, prečo má brána taký názov - (Košická), popísať jej okolie, zistiť aká zlá vlastnosť bola u strážcov.

V druhej časti družiny sledovali smer únosu Zuzany z mesta. Stopy ich viedli na tzv. Ruskinovský chodník, cestou k lesu, ale musel i pozbierať „slzy“, ktoré Zuzana vyronila, v lese museli nájsť „črievičky“ ktoré stratila (vyrezané z tenkej preglejky), ale pozor, - prechádza sa cez úsek „zlého psa“. Bolo treba spoločne prebehnúť, ale je tu aj „zakliaty les upírov“, kde sa treba dať do spoločnej kopy, prejsť ho s vyhotoveným znakom kríža, ktorý družiny ochráni od zlého. Potom vylúštiť slovo „LASKA“, atď. Keď prídu k miestu, kde zbojníci držia Zuzanu, musia ju oslobodiť, (priniest kyticu z lúčnych, liečivých bylín, vedieť ich pomenovať), za čo sú odmenení sladkosťami a započítanými bodmi.

1.miesto	získala družina Mesiačika	223 bodov,
2.miesto	družina Kuriča	208 bodov,
3.miesto	družina Titanika	203 bodov.

Ale všetci sme bodovali za vzorne pripravenú a rozpracovanú hru Kleki Petra a dobre zvládnuté úkoly, ktoré si vyžadovala. Cez hĺby zlatožltého listia sme sa lesmi

vracali po výstupe na Brezovú horu, už za súmraku, do Levoče. Unavení - ale šťastní - lebo to stálo za to!

V novembri nás čakala ešte ďalšia akcia: pripravovali sme si adventné vence, aj jeden pre klubovňu. Naša známa kvetinárka, pani Fláková, nám pripravila pekný ozdobný materiál a tak sme od nej odišli s 23 peknými vencami, ktoré sme si nielen urobili, ozdobili, ale aj priniesli do chrámu Jakuba, kde boli pri sv. omši posvätené. Doniesli sme si ich nielen do svojich domácností, ale aj jeden do klubovne.

Hneď na druhý deň sme sa zišli, aby sme si tu vyzdobili upečené medovníčky, ktorými sme ponúkli našich priateľov pri roznáške Betlehemskeho svetla.

21. december sa niesol v znamení Betlehemskeho svetla. Zástupcovia nášho oddielu prevzali z rýchlika na stanici v Spišskej Novej Vsi Betlehemske svetlo, zvitáli sa so skautmi zo Spišskej Novej Vsi, Krompách, Spišských Tomášoviec a už sa náhlili domov, aby po jeho bezpečnom uložení v kláštore minoritov mohli sa pridať k odpaľovaniu Betlehemskeho svetla v Zakopanom.

Naši známi harceri z Krakowa nás požiadali, aby sme im Betlehemske svetlo priniesli z Levoče, že ho chcú mať od nás. Nastúpili sme do dvoch dodávkových aut podnikateľa Pavla Rosinu, nášho sympatizanta a podporovateľa, v Spišskom Štvrtku sa k nám pridali skauti na jednom aute zo Spišskej Novej Vsi. Bolo nás celkom 20, došli do Zakopaného, do krásnej, jemne povyzávanej baziliky Sanktuária Matky Božej Fatimskej. Z Krakowa došli harceri na dvoch autobusoch, na čele s ich vedením a kňazom, Vladyslavom Maciejom Kozickým, na slávnostnú spoločnú sv. omšu, pri ktorej sme im Betlehemske svetlo odpálili. S dôstojnosťou a veľkou pozornosťou sme túto sv. omšu prežívali. Darovali nám sošku Panny Márie Fatimskej, ktorú sme s úctou prijali a uložili v našej klubovni na čestné miesto. Od sestry „hufcovej“ Zviazku harcerstva rzeczypospolitej dostala sestra Iskra na pamiatku privesok, na ktorom je na kríži prevesená skautská ľalia, symbol nášho hnutia. Od nás, ako dar si prevzali historickú knihu o Levoči a našom najväčšom gotickom oltári na svete, ktorý je dielom rezbára, nášho majstra Pavla, v chráme sv. Jakuba.

Doobeda, 26. decembra, zúčastnila sa sestra Iskra a brat Kurič v skautských rovnošatách v blízkej dedinke Odorica na pohrebe. Nešťastnou náhodou tu zomrel známy bylinkár liečiteľ pán Ondrej Franko. Žil tu osamotený, venoval sa liečiteľstvu, skautov mal rád, chcel nám ponúknuť niektoré priestory v dedine. Cestou zo Zakopaného sme mu chceli prísť odpáliť Betlehemske svetlo, lenže Stvoriteľ si povolal nášho dobrodincu, ktorého sme si uctili už len prítomnosťou na jeho pohrebe.

Popoludní sa celý náš oddiel zúčastnil v Spišskej Novej Vsi, v kine Mier, na spoločnej akcii všetkých skautov, názvom „Skautské Vianoce“. Do dvojhodinového zábavného programu prispeli naše skautky – Srnky - s vystúpením so svojim nacvičeným programom.

Roznášanie a odpaľovanie Betlehemskeho svetla v našom meste a okrese bolo veľmi náročné. Odchádzali sme skoro ráno k pánu biskupovi na Spišskú Kapitulu, kde nás už čakal brat Fabo Novotný so svojimi krompaškými skautmi, a s jeho požehnaním vyrazili sme na dvoch autách po všetkých dedinkách nášho okresu. Jedna časť skautov zabezpečovala odpaľovanie Betlehemskeho svetla v meste: na rímskokatolícku faru – pánu dekanovi, vedeniu a predstaviteľom mesta, do kláštora minoritov, sestričkám, na gréckokatolícku, pravoslávnu a evanjelickú faru, do nemocnice a pod. Popoludní na sv. omšu o 16. hod. do kostola minoritov, do chrámu sv. Jakuba k sv. omši o 18. hodine,

po nej sme pred kostolom odpaľovali Betlehemské svetlo veriacim, do prinesených kahancov. Bol to náročný a vyčerpávajúci deň, ktorý sme ale skončili s pocitom dobre vykonanej práce, aby vzácne svetielko lásky a pokoja z Betlehema znásobovalo čaro Vianoc.

Počas celého roka, mali sme uzavretú dohodu s Mestským úradom, podľa ktorej každý mesiac skauti roznášali „Levočský informačný mesačník“ do všetkých ulíc, na všetky sídliska obyvateľom, tzv. LIM. Za roznášku ktorých dostával oddiel finančnú odmenu. Tá bola vždy prerozdelená skautom podľa počtu roznesených výtlačkov, na ich použitie. Pracovali nám dve družiny skautov – Levy a Rysy, jedna družina skautiek – Srnky. Schádzali sa na družinovky každá raz v týždni, do našej klubovne.

Rok 1998:

V priebehu celého roka prebiehali práce v klubovni, hneď v začiatku boli použité 3 m² na vykachličkovanie okolo pece v kuchynke, prebiehali rôzne brigády. Veľký dôraz sa dával na usporiadanie družinových schôdzí, získavanie potrebných vedomostí v skautskom živote, praktické použitie v prírode, školenia.

Skauti zo Spišskej Novej Vsi nás pozvali zase do Slovenského raja na krížovú cestu na Matku Božiu. Ale my sme si chceli urobiť krížovú cestu doma. Zašli sme s našou požiadavkou na náš Farský úrad, kde sme sa u pána dekana Františka Dluhoša a kaplána Jozefa Palenčára stretli s veľkým pochopením. Br. Kleki Petra na tento účel zhotovil veľký dlhý kríž, sestra Iskra pripravila plagáty s pozvaním. Prišli sme s krížom k Zimnému štadiónu, kde nás už čakalo veľa mládeže, detí, aj dospelých.

Vítala nás pekne osvetlená aleja a tiež vysvietená Bazilika na Mariánskej hore. Stmievalo sa, keď veľký sprievod vykročil: v popredí skaut s veľkým zažatým kahancom, potom kríž, ktorý sa cestou preberal medzi jednotlivými účastníkmi z pleca na plece, tak pán kaplán a zástupcovia všetkých stavov – skauti, mládež, manželia, sestričky, postulanti, muži – ženy. Každý za svoj stav prednášal zastavenia krížovej cesty a veľký kríž, nesený v čele sprievodu sa 14 krát na tejto ceste slávnostne vztyčoval. Každý si niesol zapálenú sviečku, skauti fakle a v svojich širokárskych klobúkoch pripomínali vojakov, ktorí viedli P. Ježiša na smrť. Lenže náš kríž putoval a odovzdával sa s láskou a nežnosťou, akoby sa chceli odčiniť krutosti, ktoré sám za nás prežíval. A do plameňa blikotajúcich sa sviečok zaznievali spevy mládežníckeho spevokolu. Zástup 300 -400 ľudí doputoval do vysvietenej Baziliky, k nohám našej Milostivej Patrónky. Po krátkej pobožnosti a slávnostnom požehnaní pán kaplán ukončil slávnosť tejto našej 1. skautskej krížovej cesty. Nám dobre známy Gillwelský kruh, ktorý sme pred Bazilikou utvorili a odspievaním večierky znásobilo slávnosť tohto večera.

V klubovni sa preberali vedomosti skautov, pripravenosť na „nováčikovské skúšky“, zaobstarávanie skautských rovnošiat, zhotovenie skautských tričiek v zelenej, farbe, s nápisom Slovenský skauting Levoča a pekným pohľadom na naše mesto. Robila sa príprava na tábor, plány na program, potrebné veci.

V mesiaci jún sa uskutočnilo stráženie rozvešaných ozvučovacích aparátov proti odcudzeniu okolo Baziliky na Mariánskej hore, na ktoré k nám prišli pomôcť aj skauti zo Spišskej Novej Vsi, Krompách a iní. Tiež sa pripravovala klubovňa na možnosť ubytovania a prípravy stravy pre účastníkov akcie organizovanej našou Okresnou skautskou radou v Spišskej Novej Vsi, vedúcim Ľubošom Košútom, s názvom „Cez Spiš za Máriou“. Začiatkom mesiaca júl najväčšou každoročnou udalosťou nášho mesta je odpustová slávnosť na Sviatok navštívenia Panny Márie. Vtedy sa naša Levoča stáva „hlavným mestom Slovenska“, pretože sa tu zide cez 500 tisíc veriacich, po ktorých je potrebné mesto a okolie Baziliky upratať. Každý rok pravidelne po skončení púte prichádzame v pondelok – celý oddiel na Mariánsku horu a pomáhame očistiť aj s Technickými službami priestranstvo okolo Baziliky, blízkeho lesa, aleje, ciest, od odpadkov, ktoré tu po pútnikoch ostali.

Náš prvý skautský tábor sa konal v horách za Úložou, v lokalite zvanej Gyslovica. Pripravil nám ho Kleki Petra s použitím vlastných stanov, pretože my sme ich ešte nemali. Zhotovil nám prvé dve podsady, spolu za pomoci našich skautov. Počas tábora bola s nami, najmä v kuchyni aj jeho manželka, pani Irenka, ktorá s nami zdieľala všetko dobré i menej dobré. Vedúci tábora bol Kleki Petra, jeho zástupcom Tomáš Koššiba – Titanik, hospodárom Iskra, športová činnosť M. Nemčíková - Slamka a Peter Kačír - Harry, duchovné vedenie Marek Uličný - Boss. Tábor sa riadil podľa napred vypracovaného plánu, na ktorom nechýbali obľúbené nočné hry, Olympijský deň, deň bláznov, survival, ale tiež aj duchovné vyžitie. Navštívil nás brat vodca okresnej rady Marek Leskovjanský – Majo, vyskúšal a pohovoril si so skautmi. Neďaleko nás, na Kútoch táborili skauti z Košíc, boli sme ich pozrieť, oni nám za to z tábora vzali vlajku. Zahrali sme s nimi aj futbal, prvýkrát sme vyhrali, ale druhý raz nie. Usmernil nás Ľuboš Košút – Lišiak a naprával naše horúce hlavy, pretože ten futbal sme druhýkrát s dospelými, vysokými, ani vyhrať nemohli. Na sv. omšu v nedeľu sme prišli do dedinky Vyšné Repaše, ktorá slávila výročie svojho vzniku. S našimi skautskými rovnošatami sme vzbudili pozornosť a keď sme po jej skončení ostali všetci v zelených

tričkách s pekným logom, vyslúžili sme si aj potlesk prítomných. Slávnostnú sv. omšu koncebroval Mons. Dr. Ján Zentko, generálny vikár Spišskej diecézy, ktorý keď s peknou kyticou vyšiel z kostola, vyfotil sa s nami, aby nás presvedčil, že skautov má rád, čo dalo vycítiť z každého jeho stretnutia s nami. Bol to vydarený tábor, splnil všetky naše očakávania. Aby sme nezabudli na to, sestra Iskra spracovala z neho klapancie. Keď mal Boss v noci nájsť čistinku so studničkou, poblúdil a prešiel až nad Levoču, Kleki ho tak obetavo zháňal, že spadol do vody – všetci sme mali celú noc „pohotovosť“ a zvedavosť, ako sa tí dvaja v jednom stane stretnú.

Po skončení tábora vycestoval brat Kleki Petra do Prahy, aby zakúpil pre oddiel nášivky, odznaky (3 orlie perá, ukončenie. LŠ), pre družiny označenie Rysy, Kuny, Vlci, Srnky a klobúky, aby bol oddiel dobre oblečený a jednotne ucelený pri akciách.

Začiatok skautského roka sme oslávili celodenným výletom na Kúty. Družiny majú úkol dostať sa podľa mapy do desiatej hodiny do cieľa, s príkazom:

Rysy - cez plantáž,

Vlci od rampy - dolný most

Srnky od Kováčskej vily cez Profanskú

Po celý deň súťaže, športové záporenia, večer vatry.

Na rozšírenie klubovne dostali sme jednu väčšiu izbu a jednu menšiu, ktorú užívali vlčatá a včielky. Prvá miestnosť, ktorá nám slúžila ako dreváreň, samostatný východ na pôjd, kde sme si ukladali tábornícke potreby a WC vo vnútri. Bolo vyburané miesto na prechod, osadenie zárubne, ktorú doniesol pán Šuhaj a osadenie dverí. Urobili sa maliarske práce, rodičia nám pomohli nielen s materiálom, (pani Vanacká 8 vrecia cementu, 1 vrece vápna, pani Jablonovská piesok, cement, Bytový podnik farby Slovakryl 8kg, 2 kg, Luxol-orech 1 krabca/, ale aj finančnými prostriedkami. Urobila sa zbierka, po 100.- Sk, vyzbieralo sa celkom 2.300.- Sk.

Mesiac október sa niesol pre celý oddiel v znamení sv. ruženca. Podnikli sme 2 krát účasť s výstupom na Mariánsku horu, a to 4. októbra a 25. októbra, kedy sa konala posledná sv. omša letnej sezóny. Účasť bola uspokojivá, na priebehu toho podujatia sa veľmi aktívne podieľali – skauti - bohoslovci zo Spišskej Kapitule.

Naši známi poľskí harceri nás pozvali na odvetnú návštevu do Poľska. Odišli sme s dvoma dodávkovými autami pána Rosinu do Zakopaného, potom vlakom do Krakowa. Bolo nás celkom dvadsať. Tu sme sa zúčastnili na slávnostnom ceremoniáli pred Wawelom, kde sa odohrávalo prijímanie nových členov do „ščepeu vagabundov“, odmeňovanie zaslúžilých členov, všetko s peknými nástupmi podľa oddielov, družín, pri slávnostnej vatry. Po skončení týchto ceremoniálov prechádzali sme nočným Krakowom až do jeho centra, kde sme boli ubytovaní v peknej skautskej klubovni. Prezreli sme si mesto, zvlášť známe Mariánske námestie, Wawel, kráľovské hrobky, historické pamätihodnosti tohto pekného starobylého mesta. Prešli sme sa okolo Visly, zastavili sa na foto pred „smogom“. Večer bolo zase stretnutie v klubovni, tzv. „kominek“, pri sviečkach, súťažiach o zaujímavostiach tohto mesta, spevy, vtipy. Posledný deň – v nedeľu – bola sv. omša v harcerskom kostolíku, stretnutie s kňazom Vdp. Wladyslavom Maciejom Kozickým, ktorý bol s nami aj počas návštevy Svätého Otca v Poľsku, v Zakopanom. Tak posledná prechádzka Mariánskym námestím, pár upomienkových predmetov pre našich blízkych doma. Vypočuli sme si aj známy signál „hajnal“ ktorým stráže na veži Mariánskeho kostola trúbili na nebezpečenstvo blížiacich sa nepriateľov.

Poslednou akciou tohto roku bolo roznášanie Betlehenského svetla. Už 20. sme

si prebrali BS pri rýchliku v Spišskej Novej Vsi, uskladnené bolo v Kostole sv. Ducha u Minoritov, u sestry Iskry a brata Scherloka. 22. decembra sme boli s Betlehenským svetlom s dvoma autami v Zakopanom /1 auto pán Rosina, 1 auto páter Krištof z kláštora Minoritov/. 23.12. sme roznášali Betlehenské svetlo v Levoči a okolí. Hneď ráno sme odišli na Spišskú Kapitolu, kde sme sa spojili so skautmi ktorých viedli bratia Marek, Fabo, Vidimus, po jeho odpálení a požehnaní vdp. biskupom sme pokračovali po dedinách na dvoch autách, jedno bolo od Okresného úradu, druhé viedol Kleki Petra. V Levoči bolo Betlehenské svetlo odpálené na Rímskokatolíckej fare p. dekanovi, potom na gréckokatolíckej, pravoslávnej a evanjelickej fare, v nemocnici, väznici, sestričkám do kláštora a chorým podľa zoznamu, ktorý sme mali od prednostky Mestského úradu. S roznáškou Betlehenského svetla sme začínali od Mestského úradu – p. primátorovi a predstaviteľom nášho mesta. Po sv. omši u Minoritov o 16-tej hodine sme odpaľovali Betlehenské svetlo v kostole aj pred ním, a tiež po sv. omši v chráme sv. Jakuba o 18-tej hod. veriacim, ktorí si ho prišli s kahancami alebo sviečkami odpáliť.

Počas celého roka sme roznášali po celom meste Levočský informačný mesačník, všetkým obyvateľom, podľa plánu ulíc.

Radcovského kurzu a jeho ukončenia sa zúčastnili radcovia a radkyňa družín, ktoré počas roku pracovali a to v družinách Kuny, Vlci, Srnky: Leo Popovič, Slavomír Šebest – Kurič, Tomáš Koššiba – Titanik, Michal Kolár – Sloníča a Marcela Kamenická – Mesiačik.

Rok 1999:

Hneď na začiatku roka urobili sme si v klubovni pekné „Skautské Vianoce, pri ozdobenom vianočnom stromčeku, s pekným Ježiškom v jasličkách, pri upečených a pekne vyzdobených medovníčkoch. Celé popoludnie, za účasti všetkých členov nášho oddielu, príhovore sestry Iskry a Kleki Petra, s predstavovaním družín so svojimi scénkami, piesňami a pod. Oddiel sa rozdelil na chlapčenský a dievčenský. Chlapčenský pracoval s dvoma družinami. Radca Leo Popovič mal družinu Rysy, Slavko Šebest – Kurič družinu Vlci. Dievčatá, Srnky vedie Marcelka Kamenicka - Mesiačik. Postavili sme si aj vatru pred stromčekom, na nej sviečky, v rukách máme prskavky, a „Tichá noc, svätá noc“ sa klubovňou rozlieha a nám pripomína krásne vianočné sviatky. Pekné foto zábery z tohto podujatia budú peknou spomienkou na tento deň.

Brigády za Kleki Petrom do Úlože boli časté a pravidelné podľa plánu – od zoťatia stromu v lese, po jeho opracovanie a zmanipulovanie, odvoz k pile na porezanie dosák podľa potreby, uloženie ich na presušenie, aby mohli byť použité na výrobu podsád. Skauti sa zúčastňovali podľa družín. Ochota, usilovnosť a vytrvalosť bola odmenená pochvalou a poďakovaním Kleki Petra.

Sestra Iskra vypracovala peknú pozvánku na „Vianočnú bodku“, ktorá sa uskutočnila v skautskej klubovni s celo popoludňajším programom. Družiny si nacvičili pekné scénky, úsmevné príbehy, pesničky. Pozvaní boli aj rodičia a sympatizanti, takže klubovňa bola plne obsadená. Pekné klapencie z príhod na našom prvom tábore na Úloží spracovala a prečítala sestra Iskra. Potlesk prítomných bol dobrou odmenou za nácvik a predvedenie tohto programu.

V dňoch 1. -3. februára prišli ku nám ôsmi harceri zo Zväzku Harcerstva Rzeczypiospolitej - Zarząd obwodu Tatrzańskiego zo Zakopaného. Ubytovanie

a prípravu stravy sme im poskytli v našej klubovni, programom po našom meste sme ich sprevádzali, po okolí si robili program sami.

7. február, nedeľa: Mária Bičová – Iskra a Peter Nemčík - Kleki, mali ísť na okresnú radu do Spišskej Novej Vsi. Na autobusovej stanici mi Kleki oznámil, že sa pevne rozhodol prestať pracovať v skautingu. Jeho rozhodnutie je definitívne a nemenné, hlavne preto, lebo radcovia hľadajú zámienky aby nemuseli splniť príkazy. Do Spišskej Novej Vsi mal ísť aj Titanik, v sobotu večer oznámil Sloníčaťu, že do Spišskej Novej Vsi nepôjde. Kleki svoje rozhodnutie urobil aj na naliehanie členov rodiny a manželky, aby som to oznámila všetkým. Žiadosť, aby to nerobil tak radikálne, aby sme sa dohodli k nejakému dňu, dátumu, nebola vypočítaná – Kleki trvá na zložení svojej funkcie - ako „zástupca vodcu“ – ihneď! V sobotu, 13. februára ešte povedie plánovanú výpravu do Slovenského raja, aby som to dala všetkým vedieť!

Zaskočilo na to, očakávala som, že po absolvovaní ELŠ stane sa vodcom oddielu, manželka Irenka mu môže robiť ekonómku, máme veľa plánov, čo teraz s tým?

Čo teraz, ostala som v oddiele zo starších dospelých sama, zruší sa oddiel, predá sa rozpracované drevo na podsady, kúpia sa „korytnačky“? Čo s pekne zariadenou, funkčnou klubovňou? Koľko sme sa za ňou nachodili, naprosili, koľko práce, brigád sa previedlo – čo s tým? Zvolala sa celooddielová schôdzka, na ktorej sa náhle rozhodnutie Klekiho oznámilo. Skauti neboli za rozpustenie, vystúpil Miško Kollár – Sloníča a veľmi zodpovedne prehlásil, aby sme pokračovali ďalej, on sám sa rozhodol prevziať funkciu zástupcu vodcu po Klekim, chce pokračovať v jeho práci. Jeho rozhodnutie bolo prijaté.

Deň sesterstva - medzinárodný sviatok skautiek, ktorý sa každoročne oslavuje 22. februára. V deň, kedy sa narodil Róbert Baden-Powel, zakladateľ svetového skautského hnutia 22. februára 1857, aj jeho manželka, Olawe, 22. februára 1882, o celých 32 rokov neskoršie. Stala sa svetovou náčelníčkou dievčenského skautingu. Dostal peknú náplň ako Deň sesterstva. Náš oddiel oslávil tento deň usporiadaním

dvojdňového programu v priestoroch Miestneho národného výboru na Úloží. Podľa pozvánky zúčastnili sa ho skautky zo Spišskej Novej Vsi, Levoče, Krompách a Víťaza. Úkolom bolo v čase od 1. – 26. februára vyhotoviť lupienok papierového kvetu, do ktorého má každá skautka zapisovať rôzne obety, ktoré sa obetovali za skautky celého sveta, a tiež ich počet. Z prinesených lupienkov sa poskladali 2 veľké kvety, ktorých sumár tvorili: 88 sväté omše, 26 sv. prijímanie, 30 modlitieb sv. ruženca, 20 krížové cesty, 6 desiatkov sv. ruženca, 28/ dobré skutky, 25 odriekaní, 5 sebazápory, 4 sv. spovede, 2 večery, 15 cirk. prikázaní, 52 úsmevov, 25 trpezlivosti, 21 zamedzenie hádok, 21 zrieknutie televízie a rôzne iné. Program na veselé, priateľské oslavy, vytvorili vystúpenia skautiek z celého regiónu, spevy, sánkovačka a hry na snehu, a svätá omša na Mariánskej hore, ale už aj za prítomnosti ostatných skautov, ktorí tu došli. Oznamil sa tu sumár modlitieb a obetí, predložených za skautky celého sveta. Do prosieb je zahrnuté aj 50. ročné životné jubileum pani Irenky Nemčíkovej, našej dobrodinke, pomocníčke a kuchárke, s vyprosением Božieho požehnania, zdravia a síl do ďalšieho života.

V piatok, pred Kvetnou nedeľou, 26. marca, konala sa naša 11. skautská krížová cesta. Pekný plagát vyhotovila sestra Iskra s pozvaním veriacich, detí, mládeže a všetkých, ktorí chcú zastavenia krížovej cesty precítiť cestou vystúpenia na Mariánsku horu, a v Bazilike prijať záverečné požehnanie. Po večernej sv. omši v Chráme sv. Jakuba je prvé zastavenie, druhé je v Kostole minoritov a odtiaľ sa vydáva veľký sprievod po vysvietenej aleji na Mariánsku horu. Všetci idú so zažatými sviečkami, skauti s fakľami. A do blikajúceho plameňa zaznievajú modlitby veriacich a tóny a spevy mládežníckeho spevokolu. Sme radi, že výstupu sa zúčastňuje cca 300 – 400 veriacich, stretnutia skautov u nás aj z iných miest a zborov.

9. apríla sa do funkcie zástupcu vodcu oddielu po odchode Klekiho nastupuje Miško Kollár – Sloníča.

Plánované celooddielové oslavy patróna skautov, sv. Juraja sme pre veľmi nepriaznivé počasie preložili a uskutočnia sa vo vhodnom čase, termín bude včas oznámený. V nedeľu, 25. apríla sa celý oddiel zišiel na autobusovej stanici, aby sme sa tak spoločne zúčastnili osláv sv. Juraja a Dobrého pastiera na Spišskej Kapitule a Spišskom hrade. Program pripravila Roverská patrola sv. Martina so slávnostnou sv. omšou, rozhovorom s otcom biskupom Františkom Tondrom v katedrále a vytvorenie živej reťaze na Spišskom hrade a pokusom o jeho obchytenie. Pekný, vyčerpávajúci program v rámci zábavnej katechézy (ukazovačky, piesne, scénky) so slávnostnými spievanými večerami v katedrále sa skončil večer, na konci dňa.

V mesiaci jún pozval nás vodca Związku Harcerstwa Rzeczypospolitej - Zarząd Obvodu Tatrzańskiego v Zakopanem, Maciej Jakubiak, na stretnutie, aby sme mohli všetci privítať ich vzácneho host'a, Otca Svätého Jána Pavla II. v Starym Saczu, dňa 16. júna 1999. Zase sme použili dodávkové auto nášho dobrodinca, Pavla Rosinu, a už 15. sme vyrazili na cestu, ktorú už od Mníšku nad Popradom lemujú „máje“, farebné stuhy, kahančeky, pápežské zástavy. Ubytovali nás v Szkole Podstawowej, neďaleko rynku Starého Sacza. Budíček bol už ráno o 3. hod. a spolu s harcermi, políciou išli sme na miesto konania slávnost. sv. omše. Označení sme boli ako „koscielna służba“. A už sa pred nami vypína mohutná drevená stavba oltára, symbolizujúca pieninské Tri koruny. Spreď oltára vyteká potôčik, ktorého voda steká po kaskádach až k základom stavby. „...a z jeho vnútra potečú prúdy živej vody“/Jn 7,38/. A je to tu! Uličkou prechádza papamobil a státisíce rúk máva na pozdrav mužovi, ktorý sa stal najsilnejšou morálnou

autoritou tejto doby. Začína hlavná udalosť dňa, spojená so svätorečením kňaznej tejto zeme, sv. Kingy, ktorá pôvodom z Uhorska prežila svoj život práve v Starom Sanczu a pôsobila i na našom Slovensku v Podolínci. Záverečný pozdrav a požehnanie sv. Otca, ktoré zaznelo i v slovenčine, ukončilo slávnosť tohto dňa. Ďakujeme poľským harcerom, že sme sa mohli na tak veľkých a nezabudnuteľných udalostiach.

Blíži sa čas levočskej púte. Na stráženie ozvučenia proti krádeži rozpisali sme služby od 28. VI. do 4. VII. , na ktorých sa zúčastnili skauti zo Spišskej Novej Vsi, Levoče, Krompách. V čase hlavnej púte je možné pomáhať ako zdravotníci a usporiadatelia. Marek Uličný - Boss bude na Mariánskej hore počas celého týždňa. V pondelok, 5.júla - po odpuste – celý oddiel upratuje priestranstvo okolo Baziliky, cesty, les od odpadkov, ktoré tu po pútnikoch ostali. Počet pútnikov sa odhaduje na cca 500 tisíc ľudí.

Po mnohých diskusiách, uvažovaní, rozhodlo sa pokračovať v začatom rozhodnutí zhotoviť potrebné podsady. Drevo, ktoré sa brigádnicke získalo, chodili skauti s Klekim vyrábať stromy, priblížiť ho ku gátrovej píle na hrubé porezanie, uložiť ho ku chatke na presušenie a potom na výrobu podsád. Prevezené bolo do domu Michala Sanitrika, kde pod vedením nábytkového stolára Daniela Sanitrika pomáhali pri výrobe 6 podsád na stany a 12 lôžok, včítane opracovania, poskladania, obrúsenia, nalakovania a okovania. Brigáda u stolára bola od 23. júna do 6. júla, dva týždne pred táborom, odpracované bolo celkom 203 hodín. Je potrebné zmieniť sa, že najviac – cez 73 hodín odpracoval Peter Kačír, ml. (prácu s drevom si tak obľúbil, že chodil cez prázdniny do stolárskej dielne, chcel si spraviť odborky s dreva a zvažoval aj o jeho štúdiu) a Ján Šuhaj – 66 hodín, Slavo Šebest a Dávid Dzurňák po cca 24 hod. a ďalší. Pri výrobe podsád brigádnicke práce si vyžadovali veľa času, pri ktorých skautom pomáhali aj rodičia. Tak sme na tábor mali už 8 podsadových stanov, čo sme si zvlášť cenili pri lejakoch a výdatných búrkach a neľutovali značne veľké finančné náklady. Za zhotovenie 8 podsád a 12 lôžok zaplatili sme stolárovi 12.300.- Sk, za kovanie 2.000.- Sk. Skauti zo Spišskej Novej Vsi – Pavol Hamrák, Juraj Berčo a Peter Čopjan nám vycestovali do Prahy a zakúpili 5 stany Osada, za 12.250.- Sk, 8 klobúkov za 4.530.- Sk, domovenky za 600.- Sk, cesta nás stala 575.- Sk. Brat Šuhaj zakúpil pílku, veľký turistický hrniec s pokrievkou za 2.500.- a okrem toho mnoho potrebných vecí na stanovanie, do kuchyne a pod.

Rok 1999 nebol pre nás veľmi priaznivý – častá nemoc a opakovaná hospitalizácia brata Klekiho, náhly povolávací rozkaz ďalšieho dospelého skauta na vojenskú prezenčnú službu, úraz na oku sestry Iskry, ktorá musela z tábora odchádzať na kontrolu a časté ošetrovanie do nemocnice, náhly odchod Kleki Petra z nášho oddielu. Tak sme prijali ponuku 1. oddielu skautov zo Spišskej Novej Vsi, dohodli sme sa na spoločnom programe tábora na Toryskách, samostatnej kuchyni a hospodárení. Vodca tábora je Ľuboš Košút – Lišiak. Skautky a skauti nášho oddielu si postavili celý tábor úplne sami, bez akejkoľvek inej pomoci. Sami sme si postavili aj kuchyňu, pracovné stoly, lavice, jedáleň s prístreškom a so skautmi zo Spišskej Novej Vsi spoločne postavili stožiar, bránu, veľký stan tee - pee, ktorý bol peknou a užitočnou ozdobou tábora a mali z neho radosť najmä vlčatá a včielky. Dva týždne sme žili v krásnej prírode, pomáhali jeden druhému v práci, zábave, športe, rôznych aktivitách. Spoločne prežité chvíle pri svätých omšiach v tábore, na nočnej križovej ceste do dediny, to všetko bolo veľkým prínosom pre zdravie a posilnenie ducha našich skautiek a skautov.

Ďalšou veľkou akciou toho roku boli oslavy 750. výročia prvej písomnej zmienky o meste Levoča. Náš 1. skautský oddiel usporiadal v dňoch 17. 18. a 19. septembra prejazd „Gotickou cestou“ na bicykloch, na trase Levoča – Krompachy - Rožňava – Spiš. Nová Ves - Levoča. Po dedinkách, cez ktoré sme prechádzali, rozdávali sme plagáty a pozvanie na tieto oslavy. Brat Michal Kolár – Sloníča vypracoval presný program, ubytovanie a stravovanie, a spolu s Jankom Šuhajom – Bugs Bunym viedli skoro celý 20 členný kolektív na celej trase. Pri štarte tejto akcie bol prítomný aj zástupca p. primátora, pán Vladimír Schwartzbacher. Bol to veľmi pekný pohľad na skautov, ktorí akciu začínali čestným kolom okolo námestia. čím veľmi dobre zviditeľnili náš oddiel. Vydarená fotografia z tejto akcie bude dobrou pamiatkou na túto udalosť. Sestra Iskra vyhotovila plagát s pozvaním pre deti, mládež a všetkých, ktorí sa chcú zúčastniť modlitby sv. ruženca a poslednej sv. omše v tejto sezóne s výstupom na Mariánsku horu, v nedeľu, 31. októbra. Bola to celooddielová akcia.

V mesiaci november usporiadal náš oddiel dvojdnovú veľkú akciu v samotnom meste, spojenú so súťažou, vedomostným kvízom o Levoči, s názvom „Disco popcorn párty“ Pekné plagáty „Poznáš Levoču?“ na tento kvíz pozývali v sobotu a v nedeľu Program vypracoval, viedol a sprevádzal po pamätných miestach s podrobným výkladom radca Slávko Šebest – Kurič a Miško Kollár – Sloníča. Od 15.00 hod. bolo pokračovanie v telocvični Základnej deväťročnej školy na Nám. Štefana Kluberta, kde sa samotná Disco popcorn párty spolu s vyhodnotením kvízu, (balíčkom - sáčkom kukurice) tombolou, programom, spoločenským posedením a tancom odohrávala až do 24.hod. Túto časť viedol a iniciátorom bol Janko Šuhaj – Bugs Buny. Vybavil na tento účel telocvičňu v Základnej deväťročnej škole, hudbu, a za vhodnej pomoci skautov aj občerstvenie a bufet. Na akciu sme si pozvali skautov zo Spišskej Novej Vsi a Krompách. Keďže akcia trvala do neskorých nočných hodín, bol určený aj pedagogický dozor a to pani učiteľka Veronika Pacovská, za skautov naša pani Viktória Babejová a sestra Mária Bičovská - Iskra. Ukončenie bolo podľa programu o 24.0hod., a pokračovalo v nedeľu ráno budíčkom o ôsmej hodine, raňajkami a o 10.00 hod. účasťou na sv. omši v chráme sv. Jakuba. Po obede v skautskej klubovni sa podujatie ukončilo.

Blížia sa Vianoce „Pokoj ľuďom dobrej vôle...“ je hlavným posolstvom svetla z Betlehema, ktoré každoročne roznášajú skauti. Aj pre náš oddiel je to náročná akcia. Skupinka odchádza do Spiš. Novej Vsi ku rýchliku, aby si tu odpálili Betlehenské svetlo, ktoré sa do dňa roznášania musí bezpečne uchovávať. 22. decembra sa schádza celý oddiel, hneď ráno, aby sa tu rozdelili skupinky, ktoré budú toto roznášanie zabezpečovať. Rozdelený je na 3 skupinky, ráno sa ide s Betlehenským svetlom na Spiš. Kapitulu, kde nás už čaká brat Fabián Novotný so svojimi skautmi, aby sme tak po prijatí u pána biskupa a jeho požehnaní začali roznášať na dvoch autách Betlehenské svetlo po dedinkách nášho okresu, rozdelených na 1. a 2. trasu. 3.trasa skautov roznáša Betlehenské svetlo po samotnom meste, k pánu dekanovi na Rím. kat. farský úrad, potom na gréckokatolícky, pravoslávny a evanjelický farský úrad, do kláštora sestričkám, do Domu opatrovateľ. služby, pánu primátorovi a pracovníkom Mestského, úradu, do nemocnice, a pod. Do kláštora minoritov odchádzame na sv. omšu o 16.00 hod. aby sme pri nej odpálili Betlehem. svetlo veriacim v kostole, a zúčastňujeme sa ešte na večernej sv. omši v Chráme sv. Jakuba, aby sme ho po nej odpálili veriacim do prinesených lampášikov. Po Gillwelskom kruhu a odspievaní večierky sa tento celodenný, namáhavý deň pre každého člena nášho oddielu končí. Ale sme radi, že na

slávnostne prestretom štedrovečernom stole zažiarili plamienok lásky, pokoja a mieru až Betlehemskej baziliky Narodenia, ktorému sme celý deň slúžili.

Poslednou peknou akciou v tomto roku bolo usporiadanie „skautských Vianoc“ počas voľna medzi sviatkami so všetkými členmi nášho oddielu. Klubovňa uprataná, vykúrená a tak ostali pekné spomienky na toto spoločenské posedenie a pár pekných fotiek na pamiatku pri „vatre“ pri vianočnom stromčeku.

Brat Miško Kollár – Sloníča v priebehu roka viedol výpravy do prírody, návštevy k iným skautom, dbal na zvýšenie skautských vedomostí, pripravoval na „nováčikovské skúšky“, viedol dumky v klubovni. Počas roka pracovali 2 družiny skautov – Rysy a Vlci a jedna družinka skautiek – Veveričky.

S Mestským úradom sme mali uzavretú dohodu na roznášku Levočského informačného mesačníka po celom meste v hodnote 2 160 Sk, polovica odmeny bola vyplácaná skautom, druhá do skaut. pokladne. Presnú evidenciu viedol a odmeny vyplácal Leo Popovič. Firma Bazic Electonies Spišská Nová Ves za distribúciu reklamného občasníka „A“ nám tiež mesačne vyplácala odmenu za 890 Sk. Skaut. hnutie sa v našom meste dobre rozvíjalo, medzi obyvateľstvom bolo známe, sponzorské príspevky na činnosť sme prijali od Lev. Teplárenskej spoločnosti za 2 000 Sk, od darcu, ktorý nechcel byť menovaný za 1 000 Sk, a za 4 000 Sk, JUDr. Erika Lukáčová za 2 000 Sk, firma MART Pančišin, Prešov za 4 000 Sk a pod. Ako dotácia Mestského úradu, tak aj sponzorské príspevky boli dobre použité pri stavbe podsadových stanov, zakúpenie stanov, turistické vybavenie na tábor, poľnej kuchyne a pod. Ďakujeme.

Rok 2000:

Hneď na začiatku roka nacvičili všetci členovia nášho oddielu akciu s rozsiahlym programom, príhovormi, piesňami, prednesmi a pod. Nazvali sme ju skautská bodka za Vianocami. Bol vyhotovený pekný plagátik s pozvánkou pre rodičov, priaznivcov, a širokú verejnosť. Aa tak sa naša klubovňa plne zaplnila.

V mesiaci január postihla naše mesto veľká snehová kalamita. Bolo potrebné odpratávať stále sa sypajúci sneh. Naši starší skauti a skautky sa tejto brigády zúčastnili a odpratali sneh z rozsiahlych dlhých schodov na tzv. „Šišplaci. Východoslovenské noviny, Spišský denník, sa zmienili o tejto dobrovoľnej brigáde.

Pre upevnenie a zblíženie kolektívu uskutočnil Miško Kolár – Sloníča celodennú výpravu do prírody na trase Mariánska Hora – Kúty za snehom, sánkovaním a zábavou.

Dňa „22. slnca, mesiaca hladu, roku Pána 2000“ zišli sme sa celý oddiel na spoločnom posedení v klubovni, aby sme si tak oslávili a priblížili deň, ktorý oslavujú skautky a skauti na celom svete „Deň sesterstva“. Je to deň, kedy sa v r. 1857 narodil zakladateľ skautingu, Róbert Baden Powel a o 32 rokov neskoršie, v ten istý deň, jeho manželka Lady Olawe (1989). Dňa 26. februára zúčastnili sa naše skautky osláv Dňa sesterstva v Spišskej Novej Vsi, a v dňoch 27. 28. prijali sme pozvanie vodcu Andyho na oslavy do Nižných Ružbách. Ubytovaní sme boli v skautskej klubovni, páčil sa nám celý program, zvlášť družín „Višničky“ a „Tajomné hviezdy“.

V mesiaci marec mali sme trojdňovú návštevu skautov z Vyšných Ružbách. Ubytovali sa v našej skautskej klubovni, poukazovali sme im naše mesto, okolie, večer sme mali spoločné posedenie. Každý rok pravidelne realizuje skautský okres Spišská Nová Ves kurz pre s pripraveným bohatým programom pod názvom DIVE HUSI. Zúčastnili sa ho naše radkyne a radcovia.

V mesiaci apríl uskutočnili sme našu 3. skautskú krížovú cestu s výstupom z mesta na Mariánsku Horu. Vkusný plagát vyhotovený sestrou Iskou pozýval deti, mládež, a všetkých, ktorí chcú s modlitbou kríž. cesty vystúpiť na Mariánsku Horu. Konali sme ju v spolupráci s bohoslovcami zo Spišskej kapitule, mládežníckym spevokolom z kláštora Minoritov a za účasti značného počtu veriacich, sestričiek, zástupcov všetkých stavov. Pozvali sme aj skautov z blízkeho i ďalšieho okolia. Skauti pripravili fakle, ktoré sa niesli okolo veľkého kríža, s ktorým sme vystupovali do vysvietenej Baziliky. Tu bola posledná zástavka krížovej cesty, prijali sme záverečné požehnanie a po odspievaní skautskej večierky pred kostolom, v Gillwelskom kruhu, rozchádzali sme sa v tichom zamyslení do usínajúcej Levoče.

24.apríl – sviatok sv. Juraja, patróna skautov. V tento deň si pripomíname víťazstvo sv. Juraja nad zlom vo všetkých jeho podobách, ktoré aj nás vedie k poznávaniu dobrej a správnej cesty životom, plneniu si povinnosti voči Bohu, vlasti, blíznym, ako nám to káže skautský sľub a zákon. Naše oslavy začínali 24. apríla účasťou celého oddielu na slávnostnej sv. omši v chráme sv. Jakuba, 25. apríla na celodennom výlete na kúty, spojenom s orientáciou v prírode, športovými súťažami družín a jednotlivcov, varením v prírode a ukončený slávnostným táborovým ohňom a vyhlásením výsledkov jednotlivých družín.

29. apríla zúčastnil sa celý oddiel na Rytierskom turnaji sv. Juraja, ktorý pripravil oddiel skautov v Kežmarku. Bol dobre pripravený, súťaže namáhavé, rôzne. Vybojovali sme si prvé miesto – náš skaut Peter Kačír – Harry bol ako víťaz pasovaný za rytiera tohto turnaja, získal pre náš oddiel veľký „putovný meč“, ktorý celý rok zdobil našu vývesnú skrinku v meste a potom aj v klubovni. Za skautky bola vyhlásená za „dvornú dámu“ naša Dominika Vaškebová, získala peknú čelenku.

Na pozvanie Roverskej patroly sv. Martina na Spišskej Kapitule zúčastnil sa celý oddiel osláv po trase Levoča – Mariánska Hora - Spišské Podhradie – Spišský hrad.

Snažili sme sa spojiť naše sily so všetkými prítomnými skautmi a v závere tohoto dňa obkolesiť ho a utvoriť okolo neho reťaz. Vodcom tejto akcie bol brat Fabo Novotný, zábery z tejto akcie priniesli mnohé naše noviny. Bola to dobrá akcia pre náš skauting. Prežili sme nezabudnuteľné zážitky, ako z obkolesenia hradu, tak aj z nočného pobytu pri slávnostnej vatre medzi starými hradobnými múrmi. A naše včielky a vlčkovia budú dlho spomínať na cestu z hradu v noci, pod vedením sestry Iskry, sprevádzanú zvukmi svrčkov a na noc v škole v Spišskom Podhradí.

Okresnej akcie Jamboree Spiša, zúčastnili sa naši radcovia a radkyne na pozvanie Okresnej rady v Spišskej Novej Vsi. V sobotu dopoludnia prebehlo upratovanie roklin v Slovenskom Raji, na Kláštorisku, popoludní bohatý program spojený s veľkým táborákom. V nedeľu sv. omšou, pod vedením br. Leskiho Masňaka. Levočských skautov viedol náš Tomáš Koššiba – Titanik. Za dobre prevedenie brigády dostali naši účastníci pochvalné uznanie.

Začiatkom októbra uskutočnili sme 2. ročník prejazdu Gotickou cestou na bicykloch. 1. ročník sme organizovali pri príležitosti 750. výročia založenia nášho mesta na trase Levoča – Krompachy – Spiš. Nová Ves – Levoča, pod vedením Tomáša Koššibu – Titanika a Miška Kollára – Sloníčaťá.

Blížil sa dátum veľkej akcie v našom meste – púť na Mariánskej hore. Podľa vypracovaného plánu sestry Iskry dochádzali skauti celého nášho novoveského skautského okresu na stráženie rozvešaných ampliónov po lese, aby nedošlo k ich odcudzeniu, celý týždeň pred odpustom. Po jeho ukončení všetci členovia nášho oddielu pomáhali pri upratovaní areálu okolo Baziliky a ciest. Odpustu sa zúčastnilo okolo 500 tisíc pútnikov.

Pätnásť denný skautský tábor sa konal za dedinou Torysky, na pokraji hranice vojenských lesov, v krásnom lesnom prostredí, tzv. Suchá dolina. Už samotný názov symbolizuje, že by tam mohol byť problém s vodou. Potôčik, ktorý touto lokalitou preteká často vysychá a suchým korytom privítal aj nás. Umývať sme sa preto museli chodiť do blízkeho výdatného toku, Torysa. Podľa indiánskeho názvoslovie „mesiaca búrok“ pár nepríjemných vlhkých dní za celodenného dažďa narušilo pohodu letných dní, ale skomplikovalo aj plnenie rozpracovaného programu, postavenia potrebných stavieb, kuchyne, jedálne, vstupnej brány, vysokého stožiaru, kde sme každý deň vztyčovali štátnu vlajku, a odspievali našu skautskú hymnu. Milou prácou bolo aj postavenie kaplnky a oltára, kde sme mali slúžené sv. omše. Veľa času sme boli nútení tráviť aj vo veľkom indiánskom stane, tzv. tee-pee, ktorý sme mali na tento účel zapožičaný. Tábora sa zúčastnilo celkom 34 osôb, v oddiele pracovali dve družiny a to Kobry a Kohúty. Dievčenský oddiel mal Srnky a Veveričky. Vodcom tábora bol Ján Skokan – Sloník z Vydrníka, hospodárkou bola Mária Bičová – Iskra, o kuchyňu sa starala sestra Vikta Babejová. Okrem športovania, obľúbených hier, najmä nočných, olympijského dňa, súťaží v zbere a poznávaní liečivých rastlín, uskutočnili sme aj výpad do dediny za získavaním rôznych vedomostí o dedine, jej ľuďoch, histórii. V čase trvania tábora zložil skautské sľuby br. Peter Kačír - Harry a sestra Viky Šuhajová. Splnením všetkého potrebného získal brat Tomáš Koššiba – Titanik oenenie Tri orlie perá. Dva nové sľubové skautské ľalie a odznak tri orlie perá budú veľkou ozdobou na skautských rovnošatách našich skautov!

Tak ako v iných oddieloch usporiadali sme v našom meste 3. pokračovanie kurzu RARARAK., (radca radí radcovi). Pripravili sme program, na celé 3 dni, pozvali prednášajúcich, zabezpečili ubytovanie a stravovanie, len aby bol kurz úspešným

a dobrým pomocníkom pri práci našich radcov. V dňoch 22 – 24 septembra zúčastnili sme sa 2. skautského seminára o výchove mládeže, ktorý pripravila Slovenská ekumenická lesná škola s bohatým programom, účasťou členov náčelníctva a zaujímavých hostí. Seminár sa konal na Základnej škole sv. Cyrila a Metóda v Spišskej Novej Vsi. Zástupcovia nášho oddielu zúčastnili sa na Celodiezeznom stretnutí športovcov a športovkýň, skautov a skautiek vo Svite, ktoré z poverenia otca biskupa zvolával Andrej Ledgutký – Andy. Športový program: miništrantský maxisofbal bol pripravený aj za pomoci členov HS. Uskutočnilo sa aj postavenie Iglu, či posedenie vo vykúrenom indiánskom tee - pee.

Organizačné zmeny v Slovenskom skautingu postihli aj náš oddiel. Medzi ne v prvom rade patrí aj udeľovanie právnej subjektivity, ktorú do konca roka budú mať povinne všetky zbory. Bolo potrebné pristúpiť k vybavovaniu všetkých potrebných formalít, ku ktorým patrí hlavne pomenovanie zboru. Spišská Nová Ves má 75. zbor otca biskupa Jána Vojtaššáka, Krompachy sú 46. zbor Biela Nádej, Nižné Ružbachy 66. zbor Eduarda Korponaya. My sme si zvolili názov po našom nebohom pánovi dekanovi, Štefanovi Klubertovi. Bol to veľmi vzácny a vážený človek, ktorý vedel vypočúť a pomôcť každému, kto sa u neho ohlásil. Chceme, aby spomienky na neho ostávali v našom meste stále živé, aby neupadol do zabudnutia, aby bol jeho život vzorom hodným nasledovania.

Zakladajúcu schôdzku zboru sme si naplánovali v čase jeho nedožitých narodenín. V piatok, 17. novembra uctili sme si jeho nedožitú 81 ročnú narodeninu položením kvetov, zapálením sviečok, minútou ticha, na jeho hrob v Spišskej Novej Vsi, a spoločnou účasťou v skautských rovnošatách na sv. omši v chráme sv. Jakuba v Levoči sme mu vyprosovali večné odpočinutie a zachovanie trvalej spomienky na neho. Jeho portrét budeme mať v našej klubovni, aby bol pri nás, aby nás jeho pohľad sledoval a napomínal nás k dobrému.

Pozvánku na túto zakladajúcu schôdzku, ktorú vypracovala sestra Iskra, pozývala „známych i neznámych, znalcov i neznámych skautingu, rodičov, priaznivcov i priateľov“ (cca 60 pozvánok) na zakladajúcu schôdzku 64. zboru Štefana Kluberta v Levoči do Základnej umeleckej školy v Levoči, na Námestie majstra Pavla na deň 19. novembra 2000. Starostlivo bol pripravený program tejto slávnostnej schôdzky: privítanie prítomných, hostí, rodičov, skautiek a skautov, zaspievanie skautskej hymny, skautky a skauti predviedli a poukázali na symboly skautského hnutia, skautskú ľaliu, skautský zákon. Príbeh o dobrom skutku predviedol br. Peter Kačír – Harry, báseň Tehla od Michaela Guoista predviedla sestra Mária Jablonovská - Soľnička. Predstavené boli družiny skautov - táborové Kobry a Zmoknuté kohúty ktoré sa teraz zmenili na Pумы. družiny dievčat – Srnky, Vranky a Veveričky.

So životom a dielom nášho pána dekana Štefana Kluberta nás oboznámil náš hosť, historik pán Doc. Ivan Chalupecký.

Sme radi, že na našu schôdzku prijali pozvanie: vdp. pán kaplán Andrej Legutký – Andy, ktorý je zároveň vodcom – veľmi dobrým vodcom vo Vyšných a Nižných Ružbachoch, ktorým ho veľmi závidíme, ale aj doprajeme. Dnes nám priblížil skauting, podelil sa s problémami, poradil. Ďalším našim hosťom je brat Sloník, vlastným menom Ján Skokan, ktorý zastával funkciu zborového a okresného vodcu v Poprade. Robil nám vodcu nášho tábora v Toryskách. Poznal naše zlé i dobre stránky, prehodnotil a usmernil nás, ako d'alej. Brata Fabiána Novotného z roverskej patróly sv. Martina v Spiš. Kapitule

zvlášť predstavovať nemusíme, poznáme ho, je dosť často medzi nami a oboznámil nás s vytvorením Podtatranskej oblasti, voľby sa majú uskutočniť u nás, tu v Levoči, 9. decembra.

Hlavným bodom tejto našej schôdzky je pridelenie čísla nášmu zboru, na 64. zbor Štefana Kluberta, a prvým zborovým vodcom stal jeden z našich najstarších skautov, Tomáš Koššiba, skaut. menom Titanik. Veríme, že bude dobrým zborovým vodcom, predstavil sa nám v krátkom vystúpení a zároveň požiadal o plnú podporu a pomoc od každého nášho člena. Skauting je hnutie s koreňmi a krídlami, ponúka veľa krásnych ale aj užitočných zážitkov, a jeho poslaním je všestranný rozvoj osobnosti mladého človeka. Veríme, že aj výsledky tejto slávnostnej schôdzky budú dobrým začiatkom života v našom zbere.

Pozvánku na Katarínsku zábavu a s ňou spojené oslavy sme dostali od skautiek a skautov z Nižných Ružbách. Bola to rozsiahla akcia, konala sa v dňoch 24. – 26. novembra, spojená s hrami v prírode, v klubovni, diskotékou a peknou skautskou sv. omšou, ktorú slúžil brat Andy Legutky. Akcie sa zúčastnil celý zbor.

Kultúrno informačné centrum – KIC – Levoča usporiadalo vystúpenia mladých v meste so spevom, hrami, vianočnými piesňami. Zapojili sme sa do tejto akcie aj my, na Nám. majstra Pavla, pred Domovom mládeže s nacvičeným pásmom „Roľníčky“.

Dňa 9. decembra konalo sa v Levoči ustanovujúce zhromaždenie Podtatranskej – Spišskej skautskej oblasti v aule Štátneho gymnázia, za účasti zborov z celej oblasti, s nasledovným programom: začiatok o 14. hodine sv. omšou, privítanie, príhovory, voľba do komisií, stav zborov, oblasť a jej poslanie, predstavenie kandidátov, hlaso-

vane, vyhlásenie výsledkov volieb, uznesenie. Zúčastnili sa zástupcovia zborov: Poprad, Svit, Kežmarok, Spišská Nová Ves, Krompachy a Nižné Ružbachy.

Výsledky volieb: oblastný vodca	Ján Skokan - Sloník
zástupca obl.vodcu a ekonóm	Mária Bičová - Iskra
inštruktor	Anton Horník - Haki
rozvoj oblasti	Fabián Novotný - Fabo
duchovná rada	Andrej Legutký - Andy
zahraničná rada	Martin Gallik – Rogalík
rada pre starších	Marek Leskovjanský – Lesky
+ zboroví vodcovia	

Debata s náčelníctvom po ukončení oblastného zhromaždenia sa nekonala pre neprítomnosť pozvaných hostí.

Predsedníčkou Združenia kresťanských dôchodcov, pani Ertekešovou, sme boli pozvaní na posedenie do cirkevného gymnázia – vystúpili sme s nacvičeným pásmom „Roľnícky“. Boli tu prečítané klapencie, ktoré sa dotýkali niektorých problémov v meste, kritikou zdržiavania sa školskej mládeže v reštauráciách, a pod. Dôchodcovia naše vystúpenie prijali dobre a odmenili nás potleskom.

Betlehemske svetlo Bratislava- Viedeň – slávnostné prijatie 15. – 17. decembra. Prevzatie Betlehemskeho svetla bolo toho roku organizované tak, že sme sa mohli zúčastniť preberania Betlehemskeho svetla priamo vo Viedni, v kostole Narodenia Panny Márie, za účasti predstaviteľov skautov zo všetkých európskych štátov – možnosť návštevy záhrady Hofburgu, Mariahilfer Strasse, Ratzhaus. Po príchode z Viedne do Bratislavy konala sa pobožnosť v Kapucínskom kostole, kostol sv. Štefana, po nej návšteva prezidentskej záhrady, prijatie Betlehemskeho svetla prezidentom Slovenskej republiky. Za náš zbor sa tejto akcie zúčastnila sestra Mária Bičová- Iskra, Peter Kačír – Harry, a Peter Jankech – Jenky. Do distribúcie Betlehemskeho svetla chce náčelníctvo zapojiť všetky zbory z celého Slovenska, aj tie, ktoré sa doteraz na tejto akcii nezúčastňovali (počet skautov na tejto akcii bol 160). Pre východnú časť Slovenska bolo potom Svetlo rozvážané vlakom, spojom 4R Dargov BA 9.42, príchod do Košíc KE o 16.00. Rozvozu sa za náš zbor zúčastnil Peter Kačír – Harry.

Dostali sme pozvánku od primátora mesta, Ing. Petra Pekarčíka na Vianočné stretnutie, ktoré sa uskutoční dňa 18. decembra v mestskom divadle (kultúrny program v divadelnej sále). Za náš zbor sa tejto akcie zúčastnili Mária Bičová – Iskra, Mirka Binekova a Lenka Brodová, v skautských rovnošatách a s veľkým kahancom so zapáleným Betlehemským svetlom, ktoré odovzdali pánu primátorovi. Oboznámili prítomných s preberaním Betlehemskeho svetla pre Slovensko v Bratislave a Viedni, a s informáciou o jeho roznášaní v našom meste a okrese 22.decembra.

Veľké plagáty, že Betlehemske svetlo aj tento rok prinesú skauti a vzácny plamienok z Betlehema si môže každý odpáliť v Levoči, v kostole Minoritov od 16.45, v chráme sv. Jakuba od 18.45, boli dané do všetkých kostoloch v meste. Okrem toho podľa zvlášť vypracovaného programu odpaľovalo sa 2 autami, od Spišskej Kapituli po všetkých dedinkách nášho okresu. Okrem toho skupina skautiek a skautov roznášala Betlehemske svetlo v samotnom meste do obchodov, úradov, kláštora minoritov a sestričiek, do nemocnice, dôchodcom v dome opatrovníckej služby, niektorým starším obyvateľom, na sídliska a pod. Celý tento deň bol veľmi namáhavý a vyčerpávajúci, ale všetci ho skončili s pocitom dobre vykonanej služby.

Vývesná skautská skrinka bola stále doplňovaná informáciami o našom zbere, z iných miest, náčelníctva, počas celého roka. Vybavil nám ju prednosta Mestského úradu, pán Ing. Ľubomír Maciak, vo výklade pri Globteli na Námestí majstra Pavla. Tešilo nás, že sa pri nej často zastavovali ľudia a čítali vystavené informácie, časopisy, noviny.

S rokom 2000 sme sa mohli rozlúčiť na duchovno – zábavnej akcii, na ktorú pozýval 46. zbor Biela Nádej Krompachy. Konala sa 29.12.2000 -1. 1. 2001 na Vlčej chate pri Spišskom Bystrom. Z nášho zboru sa zúčastnil Michal Kollár – Sloníča.

Previedli sme životom nášho oddielu – zboru podľa jednotlivých akcií, malých i väčších. Využívali sme pozvania od iných zborov, oblastí, aby mohli naši členovia prežiť zaujímavý a niekedy aj náročný program, i taký, aký by sme sami nezvládli (vodáckeho výcviku AGUA Trstená, zúčastnili sa traja naši skauti, kurzu Účtovníctvo, organizovaného náčelníctvom zúčastnil sa Tomáš Koššiba - Titanik.

Rok 2001

Hneď začiatkom januára pripravili sme verejné vystúpenie našich skautov pod názvom „skautská bodka za Vianocami“. Nekonali sme ju v našej skautskej klubovni, pretože sa očakávala väčšia účasť skautov z iných zborov, rodičov, priaznivcov, a títo by sa do nej nezmestili, ale vypožičali sme si sálu v Základnej hudobnej škole. Nacvičili, sme si rozsiahly program, striedali sa scénky, básne, básničky, tance, nechýbali príhovory hostí. Vystupovali sme v skautských rovnošatách, odmenou nám bol veľký potlesk prítomných.

Pod vedením vodcu skautov Michala Kollára – Sloníčaťa uskutočnili sme celodenný výlet do prírody na trase Mariánska hora – Kúty, za snehom, sánkovačkou, a zimnými hrami.

Celodenná hra v meste sa uskutočnila pod názvom „Posledný odkaz“ účelom bolo hľadanie zašifrovaného odkazu ukrytého v uliciach mesta.

22. februára pripomenuli sme si deň zakladateľa skautingu, Roberta Baden Powela (1897) a o 32 rokov neskoršie, v ten istý deň, jeho manželky Olave (1889). Je to deň, ktorý sa medzi skautkami a skautmi oslavuje na celom svete, ako „Deň sesterstva“ alebo „Deň premýšľania“. Pod vedením zborového vodcu Tomáša Koššibu - Titanika sa beseda a spoločenské posedenie uskutočnilo v priestoroch našej klubovne.

Sestra Iskra v mesiaci marec v Levočskom informačnom magazíne (LIM) uverejnila článok „Vdp. Štefan Klubert a levočský skauting“, ktorým chcela širokú verejnosť oboznámiť s našim hnutím, s našimi ideálmi, zásadami a tiež problémami.

Bola to už naša 4. krížová cesta, bol piatok pred Kvetnou nedeľou. Po večernej sv. omši v chráme sv. Jakuba vydal sa veľký sprievod detí, mládeže, dospelých, na Mariánsku horu. V popredí skauti s kahancom, s fakľami, potom 3 m dlhý kríž, ktorý sa po krátkych úsekoch preberal medzi jednotlivými účastníkmi z pleca na plece, potom diakon a zástupcovia všetkých stavov. Do blikajúcich sviečok a spevov mládežníckeho spevokolu z kláštora Minoritov, zástup 300 – 400 ľudí doputoval do vysvietenej baziliky. Po krátkej pobožnosti a slávnostnom požehnaní s Sviatosťou oltárnou skončila sa slávnosť tejto krížovej cesty. Známy Gillvelský kruh, ktorý skauti pred bazilikou utvorili, odspievanie večierky, dobre lahodilo skautskému duchu.

V mesiaci apríl usporiadala sestra Iskra pre všetkých členov nášho zboru spoločensko - duchovný večer v našej klubovni. Bolo to posedenie spojené s dumkou, priblížením tematiky pôstu a duchovnej príprave na blížiace sa Veľkonočné sviatky. Hostom večera bol brat Fabo Novotný z Roverskej patroy sv. Martina na Spišskej Kapitule.

24. apríla boli sme pod vedením Tomáša Koššibu - Titanika na slávnostnej sv. omši v chráme sv. Jakuba v Levoči a 25. usporiadali sme celodenný výlet s ukončením slávnostným táborovým ohňom v blízkosti mesta, trasa Mariánska hora - Kúty, aby sme si takto uctili sviatok nášho patróna.

Po našej veľkej mariánskej púti pokladáme si každý rok za povinnosť pri uprataní priestranstiev okolo baziliky, ciest a lesa. Brigáda sa viedla za vedenia sestry Iskry, počet pútnikov sa odhaduje na viac ako 500 tis.

Naše najväčšie podujatie - letný skautský tábor, na ktorý sa vždy tešíme, sme museli pre veľmi zlé počasie odložiť o dva dni neskoršie. Tábor sa uskutočnil pod vedením zborového vodcu Tomáša Koššibu - Titanika, hospodárky - ekonómky Márie Bičovej - Iskry, za spolupráce všetkých radcov a radkýň, ktorí sa podieľali na vypracovaní programu ako na teplé letné počasie, tak aj na daždivé dni. Tábor sme uskutočnili na vzdialenej neobývanej dedinke Podproč, pri ktorej mal chatu pán MUDr. Hlaváč s manželkou, bol uznávaným poľovníkom, v prípade potreby obracali sme sa na neho a tiež aj na pani manželku (detskú lekárku), ktorý nám často pomáhal pri kosení, rezaní stromov a pod. Dochádzali sme za nimi na ošetrenie kadejakých poranení a odrenín. Tento tábor sme nazvali „tábor bodavého hmyzu“, pretože uprostred nádvorja, pri stožiaroch, mali svoje hniezda osy. Dalo nám to zabráť, kým sme sa ich pozbavili. Striekali sme, vypaľovali, ale ony sa stále na svoje miesta vracali a otravovali svojimi žihadlami. Oboznamovali sme sa tu s krásnou prírodou, liečivými rastlinami, ktoré tu nerušene rastú vo veľkom počte. Pri stavbe tábora postavili sme si aj peknú „kaplnku“ s vysokým krížom, obetným oltárom kde sme mali často odslúžené sv. omše. Za dedinkou stála aj vybudovaná a zanedbaná, nepoužívaná murovaná kaplnka, do ktorej sme tiež chodili jak na sv. omšu, tak aj na krížovú cestu. Obyčajne končila neskoro večer, keď už bola tma a z diaľky bolo vidieť pekne osvetlený Spišský hrad. Sv. omšu nám prišli odslúžiť známi kňazi, pátri z kláštora minoritov v Levoči, náš duchovný vodca Andy Legutký, aj grécko-katolícky pán farár z neďalekej Olšavice, spolu so svojimi veriacimi. Keď k nám prišiel páter Lucián z kláštora minoritov, aby nám tu odslúžil sv. omšu, Peťo Kačír - Hary ho tak vrúcne vítal, že mu do hrdla vletela osa a uštipla ho. Musel okamžite do nemocnice, lebo sa dusil. Jeho brat, Ľubo Kačír, Peťo Marko, Maťo Gibala, išli pátra Luciána odprevadiť a keď sa rozišli, zbadali v lese vlka. Ustrašení odhodili vozík a ozlomkrky utekali až do Olšavice. Tu, u pána Suchého stretli Titanika, ktorý vybavoval traktor na odvoz tábora. V noci ostala v tábore so skautkami Iskra sama, iba Peťo Jankech - Jenky ležal s teplotou v stane. Keď dlho nikoho nebolo, začali volať, kričať, zapálili pripravenú vatru. Strachu bolo veľa, či tí traja niekde nezablúdili. Ale nie, oni sa len báli prísť do tábora, lebo bolo povedané, že Iskru zožral vlk. Ale už bola polnoc, Peťo Kačír - Hary sa vrátil aj z nemocnice, keď sme sa všetci stretli v zdraví a už aj s úsmevom pri dohasínajúcej vatre. No, aj také zážitky na tábore boli. Neďaleko v lese, na pekne vyvýšenej čistinke, ktorú sme nazvali „Jahodová hora“ zložila skautské sľuby sestra Mária Dravecká a brat Ľubo Kačír. Sľubová skautská ľalia bude peknou ozdobou ich skautskej rovnošaty.

Putovný tábor v trvaní 6 dni sa uskutočnil pod vedením Petra Kačira – Haryho, a viedol „Levočskými horami“ – zúčastnilo sa ho 10 skautov.

Začiatok skautského roka pod vedením zborového vodcu Tomáša Koššiba – Titanika sa uskutočnilo celodenným výletom do okolia lesov Levoče s hrami, súťažami

a večer ukončením slávnostným táborovým ohňom. Šarkaniáda sa konala vo vhodnom prostredí za mestom. Súťaž o najkvalitnejšieho a najkrajšieho šarkana vyhodnotil vodca chlapčenského oddielu, Miško Kolár – Sloníča.

Zborový vodca, Tomáš Koššiba - Titanik spolu so zástupcami skautov z nášho zboru uskutočnil polozenie venca, zapálenie sviečok, na hrobe nebohého pána dekana, Štefana Kluberta, v Spišskej Novej Vsi, po ktorom sme si pomenovali náš zbor.

Peknou akciou bola aj výprava skautov pod vedením radcu Ľuba Kačira do lesa, za čečinou. Doniesli ju do klubovne, kde si skautky a skauti vyrábali a vyzdobovali adventné vence. Pekný adventný veniec bol vypracovaný aj pre našu klubovňu. Všetci sa zúčastnili na večernej sv. omši v Chráme sv. Jakuba, kde boli adventné vence posvätené a tak si ich skauti a skautky doniesli aj

domov.

Betlehenské svetlo: 14., 15. a 16. decembra sa za náš zbor štyria členovia vypravili na preberanie Betlehenského svetla do Viedne a Bratislavy a to Mária Bičová - Iskra, Peter Kačír- Hary, Peter Jankech – Jenky a Žofia Hasayová. Preberanie BS organizovalo Ústredie Slovenského skautingu v Bratislave, vedúcim bol Martin Macharik - Kolohnáth. Preberanie Betlehenského svetla vo Viedni sa konalo v Arménskom kostole, za účasti zástupcov skautov a skautiek z celej Európy. Vo Viedni sme mali možnosť navštíviť vianočné trhy, návštevu niektorého z múzeí, Rathaus a pred katedrálou najväčší adventný veniec v Európe. Vedúci výpravy vo Viedni bol Šaňo Holenia. Po príchode do Bratislavy sa odovzdávalo Betlehenské svetlo na ekumenickej pobožnosti do rúk predstaviteľov všetkých cirkví. Večer sa išlo do Grassalkovičovho paláca za pánom prezidentom.

Roznášanie Betlehem. svetla u nás je vecou skutočne každého člena nášho zboru. Keď sme prišli z Bratislavy, na stanici v Spišskej Novej Vsi nás čakali zástupcovia nášho Mestského úradu, a to zástupca primátora pán Vladimír Schwartzbacher a prednosta MÚ

pán Ľubomír Maciak. Betlehemske svetlo sme priniesli a udržiavali v kláštore Minoritov a aj doma. Celý zbor bol rozdelený na tri skupiny. V piatok sme priniesli BS do chrámu sv. Jakuba, kde sme po detskej sv. omši odpaľovali BS pred vchodom do kostola. V nedeľu sme išli do kostola Minoritov, kde nás privítali predstavení tohto kláštora a pri sv. omši poďakovali sa skautom, že zabezpečujeme túto akciu. Tak sme slávnostne pri oltári odpálili BS a po skončení sv. omše ľuďom pred kostolom, ktorí si doniesli sviečky a kahančeky. V sobotu sme na 2 autách roznášali BS na dvoch trasách, po všetkých dedinkách nášho okresu. Tretia trasa- ktorej sa zúčastnili všetci ostatní členovia nášho zboru, navštívila všetky farské úrady, (rímskokatolícky, gréckokatolícky, pravoslávny, kláštor sestričiek, nemocnicu, ba aj našich st. členov a priaznivcov v meste aj na sídliskách. Všade, kde sme BS odpaľovali, nechávali sme aj pozdravy – plagátky „roznášačov BS“ so želaním požeňaných Vianoc a hojnosť Božích milostí do nového roku. Celú akciu hodnotíme ako otvorené, rozšírené podujatie, kde organizátorom v našom meste je náš zbor, zodpovedný vedúci je Tomáš Koššiba – Titanik + radkyne a radcovia podľa rozpracovaného plánu celej akcie, Márie Bičovej – Iskry.

Okrem vlastných podujatí zúčastňovali sa naši členovia akcií, ktoré mali pripravené jednotlivé zbory našej Podtatranskej oblasti:

- Vo februári zúčastnili sme sa už tradičnej a medzi nami veľmi obľúbenej akcie „hranolková párty so sánkovačkou“, ktorú pripravil 46. zbor Biela nádej v Krompachoch. Bola to veľká a rozsiahla akcia s účasťou cca 200 skautov. Od nás sa zúčastnilo 25 skautov.

- Dňa 10. februára konala sa celodenná výprava Prechod roklami Slovenského raja. Bola to náročná akcia pre starších, pod vedením oblastného vodcu podtatranskej skautskej oblasti Jána Skokana. Zúčastnili sme sa siedmi skauti.

- Kežmarský Valentínsky ples pre zamilovaných, ktorý sa konal v Kežmarku, prilákal aj pár našich starších šiestich skautov.

- 20. až 25. februára oblastná rada Podtatranskej skautskej oblasti usporiadala pre celú oblasť radcovský kurz, ktorého účastníkmi boli skauti vybratí podľa veku medzi nimi aj naši mladí budúci radcovia a radkyne v počte 9.

- 46. zbor Biela nádej v Krompachoch usporiadal Ra-Ra-Rac (radca radí radcovi). Kurz spojený s prednáškami, hrami, premietaním filmov a pod., prebieha postupne po všetkých zboroch našej oblasti.

- Oslavy nášho patróna Sv. Juraja oslávili sme toho roku na pozvanie 3. zboru skautov a skautiek Aničky a Borečka Uhrových v Kežmarku, kde sa zároveň uskutočnil aj Rytiersky turnaj so súťažami. Bolo to rozsiahle veľkolepé podujatie, ktorého sme sa skoro všetci zúčastnili, no nemali sme už bojovníkov vyhovujúcich podľa veku. Bolo nás v súťažiach troška menej. Boli sme, ale – nezvítali sme. Mrzelo nás to, pretože sme museli vrátiť putovný meč, ktorý pre nás vybojoval a bol pasovaný za „čestného rytiera Sv. Juraja pre rok 2000“, náš radca brat Peter Kačír. Patrónom celého podujatia bol generálny konzul ČR na Slovensku JUDr. Ing. Jozef Byrtus, dlhoročný skaut.

- V októbri zúčastnili sme sa spolu so skautkami a skautmi Podtatranskej oblasti akcie „vyčistenie roklín Slovenského raja“. Bola to celodenná akcia, ktorú od nás viedol Peter Jankech - Jenky. Za vzornú kvalitu našich členov bola pochvala.

- Na pozvanie 78. zboru Tatranských orlov, zúčastnili sme sa spoznávanej výstavy Tatier spojenej s návštevou múzea, videofilmu, pohovoru s členmi Horskej záchranej služby a hrami na pokraji lesa. Pozvánku na túto akciu nám poslal Bill Linek.

- Tak ako minulého roku, aj toho roku sme sa mohli s rokom 2001 rozlúčiť na duchovno – zábavnej akcii tzv. „Miléniová Silvestrovská kvapka“, ktorá sa vždy uskutočňuje v dňoch 29. decembra až 1. januára. Akcia sa teší veľmi veľkej obľube, má svojich každoročných účastníkov, no pre obmedzenú kapacitu chaty, zúčastňujú sa na nej iba straší skauti.

Priblížili sme prácu zboru, vlastné aj oblastné a iné podujatia. Tak, ako v predchádzajúcom roku, aj v tomto, prijímali sme pozvania od iných zborov, oblastí, podujatia našej Podtatranskej oblasti, ktoré usporadúva pre všetky svoje zbory, aby mohli naši členovia prežiť i taký program, kde je dosť adrenalínových športov, čo by sme sami nezvládli. Zborový vodca je Tomáš Koššiba - Titanik, zástupkyňou a ekonómkou Mária Bičová - Iskra. Pracovali sme v dvoch oddieloch: chlapčenským pod vedením Tomáša Koššibu, zástupca Pater Kačir – Hary dievčenským pod vedením Márie Bičovej - Iskry (zástupkyňa Viktoria Šuhajová).

Rok 2002:

Akciu usporadúvame už tretí rok, ako verejné vystúpenie skautiek a skautov nášho zboru. Program je vždy dobre pripravený, nacvičený, striedajú sa prednesy, básne, pesničky jak skautské, náboženské, (koledy), aj ľudové pesničky, veselé príhody zo skaut. života a školy. Pekný plagát pozýva skautky a skautov zo susedných zborov, rodičov, priaznivcov. Pozvaní sú zástupcovia Podtatranskej skautskej oblasti, Mestského úradu, sympatizanti. Uskutočňuje sa v sále Základnej umeleckej školy v Levoči, ktorá je zaplnená, a potleskom odmeňuje našich účinkujúcich skautiek a skautov.

Začiatkom marca uskutočnilo sa v našej klubovni pekné podujatie, ktoré pripravil oddiel skautiek pod vedením radkyne Žofie Hasayovej a Vikiny Šuhajovej. Predmetom je maľovanie veľkonočných vajíčok, a tiež aj ich vyzdobenie s použitím vyfúknutých vajíčok na rôzny spôsob.

Príprava na blížiac sa Veľkonočné sviatky, prípravu na krížovú cestu, bola zameraná akciou pod názvom „Duchovno – spoločenský večer“ pre všetkých členov nášho zboru v skautskej klubovni. Po príhovore sestry Iskry previedol modlitbu a dumku Marek Uličný z Roverskej patroly Sv. Martina zo Spišskej Kapitule. Anketu o hodnotách, hru na sústredenie, origami, a iné hry, boli prevedené pod vedením sestry Žofie Hasayovej a Vikiny Šuhajovej. S programom na blížiac sa akcie oboznámil prítomných zborový vodca Tomáš Koššiba – Titanik.

„Deň narcisov, 22. marec, ktorý organizovala Liga proti rakovine, bola verejná kampaň, do ktorej sa zapojil aj náš zbor. Desiat členov v skautských rovnošatách predávali kvety narcisov v meste, po uliciach, úradoch, obchodoch, školách, nemocnici a pod. Cieľom tejto kampane je vzbudiť u verejnosti záujem o spoločné riešenie tejto závažnej choroby ľudstva. Vyzbierali sme celkom 13.000.- Sk, ktoré sme na adresu Ligy do Bratislavy aj odoslali.

Je to už naša 5. krížová cesta s výstupom na Mariánsku Horu, ktorú usporadúvame ako veľkú verejnú akciu, na ktorú pozývame deti, mládež, veriacich, a skautov a skautky zo zborov blízkeho i ďalšieho okolia. Začína po večernej sv. omši v Chráme sv. Jakuba, kde je 1. zastavenie, tak sa veľká procesia uberá do kostola minoritov, kde je 2. zastavenie, a tak pokračuje vo svojom výstupe. Na začiatku sprievodu idú skauti s veľkým lampášom, potom veľký, 3 cm dlhý kríž, ktorý na tento

účel z roka na rok máme a ktorý sa postupne po krátkych zastaveniach preberá medzi jednotlivými účastníkmi z pleca na plece. Okolo kríža idú skauti z fakľami a vo svojich širokárskych klobúkoch pripomínajú vojakov, ktorí viedli Pána Ježiša na smrť. Tak ide diakon, zaznievajú spevy mládežníckeho spevokolu a modlitby účastníkov, s blikajúcimi zapálenými sviečkami. Dopusťovali sme po vysvietenej aleji do Baziliky Navštívenia P. Márie, kde bola posledná zastávka našej krížovej cesty, kde po krátkej pobožnosti a slávnostnom požehnaní s Sviatosťou Oltárnou skončila sa slávnosť tejto peknej krížovej cesty, ktorá sa už každý rok teší obľube širokej verejnosti. Skauti po skončení, pred Bazilikou vytvorili Gillwelský kruh, zaspievali večierku a v tichom zamyslení vracali sa do tichej Levoče.

Oslavy Sv. Juraja – patróna skautov boli v našom zbore rozdelené: dňa 24. apríla na spoločnej sv. omši v gymnaziálnom kostole a potom na spoločenskom posedení v našej skautskej klubovni v Levoči. Príhovor a besedu viedol zborový vodca, Tomáš Koššiba – Titanik, za prítomnosti členov skautov a skautiek nášho zboru a s oznámením programu na spoločnej oslave pri tzv. obľapení Spišského hradu, ktoré sa má konať 3. až 5. mája. Dovtedy bude oznámený program tohto podujatia dodatočne.

Skautské sľuby sa konali sa 11. a 12. mája V piatok sme sa stretli všetci, ktorých rovnošatu zdobí sľubová skautská ľalia a s nami tri naše skautky, ktoré chceli zložiť skautský sľub. Mali byť štyria, aj brat Jenky, ktorý vychystaný, nabalený vychádzal z domu, kde sa stretol s prísnyim otcom, ktorý ho vrátil a namiesto skautského sľubu si išiel sadnúť ku knihám a na druhý deň do Košíc na prípravu k maturite...

Večer sme došli do Úložce - na miesto nášho prvého skautského tábora, na Gislovicu. Zmrákalo sa, ohníček nám dohorieval a my sme sa uložili k spánku – len tak – „pod širákom“. Okolo druhej v noci prišiel Kleki Petra a jemným signálom nás prebudil. Bez slova kráčali sme v rade nocou cez polia a lesy až na vrch Krúžok, a tu sme sa spúšťali zase do rokliny, kde sa slabo blikali kahančeky, ktoré v nej rozvešal náš Peter Nemčík - Kleki Petra. Sľubová vatrička sa len nesmelo rozohrievať, pretože bolo sucho, aby nevznikol požiar. A do tichej letnej noci zaznievali vyznania a sľuby našich sestričiek: Lenky Brodovej, Mirky Binekovej a Žofie Hasayovej. „Tak mi Pán Boh pomáhať“ a na rovnošatách sa zaligotali novučké sľubové skautské ľalie. Bude nás v zbore viacej, čo budeme zdvihnutím ruky sláviť našu skautskú hymnu. „Na svoju česť ti sľubujem, Ježišu môj“ nieslo sa prebúdzajúcou horou. Pieseň doznela, vatrička dohorela, svoje „áno“ si sestričky uložili do fľašiek na tajné miesto, a my sme sa vracali naspäť na našu Gislovicu, dospať prebdelú noc. Ale nebolo to dlho, dohnalo sa k nám „stádo“ našich vlčat, včielok, a ostatných, ktorí prišli pozdraviť naše nové skautky. Tu spoločne s nami prežili pekný, letný deň, na ktorý budú dlho spomínať. Celý program zloženia sľubov pripravil zborový vodca Tomáš Koššiba, brat Kleki Petra, Miško Kollár – Sloníča, sľuby skladali skautky do rúk Márie Bičovej – Iskry, zástupkyne zborového vodcu.

Otvorenie sezóny na vodnej nádrži na Kováčovej Vile pri Levoči sa konalo pod názvom „Vítaj leto“, 1. júna. Mestský úrad a Centrum voľného času v Levoči požiadalo náš skautský zbor o vystúpenie s pekným nacvičeným programom, postavením nášho indiánskeho stanu, tzv. tee - pee, s možnosťou, aby deti a mládež mohla do neho voľne chodiť. Program, pesničky, pokriky, šport. súťaže, rozdávanie letáčikov, skautských brožúr, preliezačku a pár športových hier pred „tipkom“ a na koniec vypustenie pripraveného balóna, pripravil zborový vodca Tomáš Koššiba - Titanik za pomoci

radkých a radcov. Zúčastnil sa celý zbor, bola to celodenná akcia do neskorších hodín.

Upratovanie Mariánskej Hory a okolia sme vykonali po hneď po púti, 8. júla. Peši sme vyšli na Mariánsku Horu, porozdeľovali sa do rojníc a postupovali sme po priestranstvách okolo Baziliky, prístupových ciest a lesa. Odpadky sme zbierali do igelitových vriec, a tieto sme sústreďovali do pripravených kontajnerov. Odpustu sa zúčastnilo cca 600 tisíc pútnikov. Brigády sa zúčastnilo celkom 22 členov nášho zboru, pod vedením sestry Iskry.

Letný skautský tábor sme si vybrali opäť v lesoch pri dedinke Olšavica – pri opustenej dedinke Podproč. Dedinka je vyľudnená, opustená, dožíva tu niekoľko starých, rozpadávajúcich sa domov, a iba pár domov, ktoré sú opravené a slúžia ako chaty. V dedinke bol postavený dosť veľký, veľmi pekne zariadený grécko-katolícky kostol, avšak tento bol vykradnutý, čo sa dalo sa odtiaľ odnieslo, ukradnutý bol z neho aj zvon. Teraz z neho ostalo iba hrubé murivo, bez akéhokoľvek vnútorného zariadenia. Miesto na tábor bola pripraviť skupinka dobrovoľníkov, starších skautov a ich rodičov, ešte cez víkend, aby sa postavili aspoň hrubé stavby, pripravil sa priestor. Po výdatných veľkých dažďoch bola odplavená stará, prístupová cesta asi v troch častiach, kadiaľ sa ani družstvo z Olšavice nemohlo dostať so svojou technikou, aby nám tu vykosili potrebný priestor. Kosili sme celú lúku ručne. Táborisko je veľmi vzdialené od dedín a ciest, je tu ticho, pokoj, nikto nás neruší, iba očakávaný prepád alebo návšteva iných skautov. Celý pobyt v tomto tábore prebiehal podľa vopred stanoveného programu. Bolo to rozdelenie do družín, denné a nočné služby, pomoc v kuchyni. Od rannej rozsvičky, vztyčovania vlajky, rozdelenia denného zamestnania, končili sme často pri táborovom ohni do neskorej noci. Celkom pred ukončením prišli veľké lejaky, výdatné dažde, prietrže mračen, čo nám veľmi skomplikovalo dopravu a uloženie premočených stanov. Na programe boli hry, výpravy do okolitých dedín, poznávanie ich zvláštnosti a charakteristiky. Na programe bola „pokladovka“, olympijský deň, deň bláznov,

orientačné behy, celodenný výlet. Spájali sme užitočné s potrebným – povinnosti pri chode tábora, chytanie dreva, služby, postavenie sauny. Pobyt v tábore obohacovali sme aj duchovným životom, mali sme tu sv. omše, ktoré nám prišli odslúžiť pátri od kláštora minoritov, z farského úradu grécko - katolícky pán farár z neďalekej Olšavice, spolu so svojimi veriacimi, brat Andy – duchovný vodca našej Podtatranskej skautskej oblasti. Mali sme každodenné zamyslenie, krížovú cestu, ktorá končila neskoro v noci až do starého kostola, osvetlená iba faklami, s pekným pohľadom na vysvietený Spišský hrad. Spomíname aj na nočný prepad Spišskonovoveských skautov, ktorí táborili v neďalekých Toryskách. Tábor sa zúčastnilo cca 40 osôb, pod vedením zborového vodcu Tomáša Koššibu a vypracovaného podrobného programu chlapčenského a dievčenského oddielu.

„Šarkaniádu“ si pripravili skauti a skautky na svojich družinovkách v priestoroch našej klubovni, urobením rôznych šarkanov. Konala sa na Kútoch, dňa 19. októbra, vyhodnotené boli najlepší, najkrajší a najvyššie lietajúci šarkan. Vedúca tejto akcie bola Mírka Binekova, vodkyňa dievčenského oddielu.

Brigáda v skautskej klubovni, pod vedením Márie Bičovej - Iskry, sa konala v dňoch 13., 21. a 28. septembra, za prítomnosti cca 40 členov. Uskutočnilo sa upratovanie klubovne, uloženie zariadenia z tábora, umývanie okien, vydrhnutie dlážok, upratanie v kuchyni, manipulácia s drevom, porezanie a uloženie. Zvlášť aktívna bola družina Ľubomíra Kačira, ktorej by mohlo byť vhodné pomenovanie „pracanti“.

Každoročne pred Vianocami nás čaká milá povinnosť, roznesenie Betlehemskeho svetla v samotnej Levoči, ale aj do všetkých dediniek nášho okresu. 22. decembra priniesli sme BS do Minoritského kostola na sv. omšu o 11. hod. Po jej skončení odpaľovali sme BS v kostole, ale aj na priestranstve pred ním. Večer, o 19-tej hodine priniesli sme plamienok z Betlehema do farského kostola sv. Jakuba, po skončení sv. omše odpaľovali sme plamienok pred ním záujemcom, ktorí si pre neho chodili s pripravenými sviečkami a lampášikmi. Najnáročnejší bol tretí deň, 23. decembra, keď sme vyrážali hneď ráno na Spiš. Kapitulu s tromi autami, kde sme boli spolu s ostatnými skautmi z iných zborov, prijatí otcom biskupom, aby sme mu odovzdali Betlehemske svetlo. Odniesli sme ho aj do tzv. „Zeleného domu“, kde žijú starší kňazi aj iní starší ľudia. Jedno auto, ktoré nám na tento účel poskytuje Mestský úrad, išlo po trase Nižné Repaše, Torysky, Olšavica, Vyšné Repaše, Pavľany, Brutovce, druhé auto, ktoré nám poskytuje Okresný úrad, prechádzalo dedinkami Spišský Hrhov, Doľany, Rožkovce, Klčov, Nemešany, Dlhé Stráže, Bukovinka, Spišský Štvrtok, Dravce. Ďalšia skupinka skautiek a skautov roznášala Betlehem svetlo v samotnom meste Levoča, na farský úrad rím. katolícky, grécko-kat., pravoslávny, evanjelický, na Mestský a Okresný úrad, do Domu opatrovateľskej služby, niektorým starým obyvateľom, ktorí nemôžu chodiť alebo sú chorí a tiež nášmu starému skautovi, br. Štefanovi Heimschildtovi. Odpaľovali Betlehemske svetlo aj na sídliskách a v uliciach mesta. Zaujímavá bola 4. trasa, ktorú zdolali so Svetlom naši skauti: Peter Kačír – Hary, Peter Jankech – Jenky, Dávid Dzurňák a iní a to pešia túra s výstupom na Mariánsku Horu, do kláštora sestričiek, do Úlože, aj nášmu skautovi, br. Petrovi Nemčíkovi - Kleki Petrovi, potom do Závady a Levočskej Doliny. Sme hrdí na to, že táto akcia je zverená nám, skautom, veľmi radi sa na nej zúčastňujeme, celé tri dni, ktoré s touto roznáškou prežívame, končíme unavení na tele, ale povzbudení na duchu, s pocitom dobre vykonanej práce. Ďakujeme aj nášmu pánu Rosinovi, za poskytnutie auta k stretnutiu skautov na Spišskom Kapitulu, kde sme

išli s Betlehenským svetlom k odovzdaniu otcovi biskupovi na troch. autách. Celá roznáška Betlehenského svetla sa riadi podľa rozpracovaného programu zborového vodcu Tomáša Koššibu – Titanika a jeho zástupkyne, Márie Bičovej – Iskry.

Počas celého roku zúčastňovali sme sa okrem vlastných akcií aj na podujatiach zborov našej Podtatranskej skautskej oblasti

Oslavy „Dňa sesterstva“ konali sa pod vedením vodcu oblasti, Jána Skokana – Sloníka, v Belianskych Tatrách na chate Plesnivec. Z nášho zboru sa ich zúčastnilo 18 skautiek a skautov.

46. zbor Biela Nádej Krompachy pod vedením Fabiána Novotného – Faba usporiadala Hranolkovú párty spojenú so sánkovačkou v Širokom. Bola to dvojdňová veľká, vydarená akcia, spojená s účasťou na sv. omši, jak v sobotu, tak aj v nedeľu. Po sánkovačke a pochúťke na hranolkoch, pokračovala v sále s programom. Z nášho zboru sa zúčastnilo celkom 19 skautov a skautiek, pod vedením sestry Márie Bičovej - Iskry.

Podtatranská oblasť, 46. skaut. zbor Biela Nádej Krompachy na oslavy sv. Juraja pripravili veľkú akciu, pod názvom „Neberte nám ideály“, s pokusom o obľapenie Spišského hradu a zápisom do Guinnessovej knihy rekordov, ktorá sa konala v Spišskom Podhradí na Spišskom hrade. Koordinátorom tejto veľkej akcie bol Fabián Novotný – Fabo. Náš zbor sa v plnom počte pod vedením nášho zborového vodcu, Tomáša Koššibu - Titanika a sestry Iskry tejto akcie zúčastnil. Na hrad sme sa vypravili už v piatok, naše vlčatá táborili vo veľkom stanovom mestečku, pod dohľadom brata Andyho na „Pažici“ pri Spišskej Kapitule. Ráno sme sa vypravili na hrad, kde bol pripravený program tohto podujatia, s hlavným cieľom, aby sa uskutočnilo plánované obľapenie hradu. Zaujímavé je, že skauting vznikol v r. 1907, kedy Bí - Pí uskutočnil prvý chlapčenský tábor, že práve 1907 skautiek a skautov bolo zaregistrovaných pri obľapení Spišského hradu, že na „guláš“ sa zjedlo 200 kg mäsa a 140 chlebov, že najstarším členom bol 79 ročný brat Anton Felber – Penzista s manželkou, skaut z Popradu. Zvlášť pekná a dojímavá bola sv. omša slúžená na hradnom nádvorí bratom Andym Legutkym, duchovným vodcom našej oblasti, ktorého poučné, pekné slová, rady a prania sme pozorne počúvali a prijímali do svojich srdc a duší. Veľmi pekný zvyšok večera sme prežili pri veľkom táborom ohni. Hrad sme obľapili, zápis do Guinnessovej knihy rekordov sme získali, a bolo už po polnoci, keď sme sa za doprovodu cikád stoviek svrčkov uberali na noc do Spišského Podhradia.

3. zbor Aničky a Boživoja Uhrových v Kežmarku usporiadal akciu pre skautov vo veku od 12 do 15 rokov pod názvom „Bellov priateľ“. Pod vedením br. Petra Kačira – Haryho a Petra Jankecha- Jenkyho sa tohto podujatia od nás zúčastnilo 8 skautov. Bolo to 3 - dňové podujatie, ktoré viedol Grohola - Tvrďas, oddielový vodca skautov v Kežmarku.

Podtatranská skautská oblasť vo Vydrníku pod vedením oblastného vodcu Jána Skokana – Sloníka uskutočnila „Splav rieky Dunajca“ od Červeného kláštora po štátnu hranicu z Poľskom. Zabezpečený bol odvoz na hrebeň Haligovských skál a prechod hrebeňom do Červeného Kláštora. Rieka Dunajec sa splavovala na vyrobených plavidlách z autobusových duší pospájaných šnúrami a doskami, podľa pokynov br. Andyho, a Tichej Sovy z Vydrníka. Dunajec sa vlnil pred nami a i keď nebolo najteplejšie, predsa sme sa odvážili aj do vody. Niekedy dobrovoľne, ale často aj neočakávane, keď sme splavovali pereje a Iskru to aj vyhodilo z „plte“ keď nedávala pozor a ťažko bolo sa dostať naspäť. Na druhý deň, po skautskej sv. omši sme mohli

tento splav zopakovať znova. Akcie sa zúčastnili 6 naši členovia.

Dobrovoľnej rangerskej služby v Slovenskom raji, ktorú organizovala Podtatranská skautská oblasť pod vedením Mareka Leskovjanského – Maja sa zúčastnil sa z nášho zboru Peter Jankech – Jenky.

75. Zbor skautov otca biskupa Vojtašáka v Spišskej Novej Vsi pod vedením vodkyne zboru Magdalény Košútovej – Fialky, uskutočnil vermisáž výstavy „10 rokov skautingu“, na otvorení ktorej sa štyria zástupcovia nášho zboru zúčastnili dňa 2. septembra. Dňa 18. septembra, pod vedením sestry Iskry 13 vlčat, včielok a mladších skautov navštívilo túto výstavu. Bola pekne pripravená, poučná, vkusná, a nechýbali ani fotografie z táborov, podujatí (na niektorých spoločných našli aj naši skauti). Po zapísaní sa do kroniky, zapriali sme Spišskonovoveským skautom veľa ďalších, úspešných rokov

Podtatranská skautská oblasť usporiadala odovzdávanie Betlehenského svetla do Poľska, Glodówki a Krakova. Podujatie viedol a riadil Marek Leskovjanský. V Poprade boli pristavené autobusy s Jánom Skokanom – Sloníkom, s ktorými sme odchádzali cez Kežmarok, kde nás už čakali sestry a bratia z náčelníctva z Bratislavy, s Betlehenským svetlom a za zvláštneho doprovodu polície odchádzali sme na hranice Poľska. Na hraničnom prechode Javorina nás už čakali harceri, pod vedením brata Jerdziho, ktorý celú akciu riadil. Kolóna áut, autobusov, rozšírila sa o vozidla Poliakov a došla do strediska harcerov, do Glodowky, kde bola odslúžená poľná sv. omša spolu s našimi a poľskými kňazmi. Po jej skončení a krátkom osviežení odišli sme do Krakowa. Pred staroslávnym kráľovským Wawelom nás už čakali nastúpene šiky harcerov a zástupcovia ďalších krajín. Obdivovali sme ich nástupy, povely, pekné zástavy a vlajky. Obdivovali sme nášho br. Mareka Leskovjanského, ktorý celú túto veľkú akciu riadil. Prehovoril na veľkom priestore pred Wawelom, vzdal poctu Betlehenskému svetlu, dovezenému z tak ďalekej Svätej zeme, z Betlehema.

Po skončení slávnostného ceremoniálu odišli sme do centra mesta k známemu Mariánskemu kostolu, kde bola odslúžená slávnostná sv. omša pre harcerov a delegátov z iných štátov. Pozreli sme si Sukienice, niektoré dôležité historické pamiatky. Bol s nami aj historik, Doc. Dr. Ivan Chalupecký z Levoče, ktorý tu žil a pôsobil a dobre pozná históriu tohto starého, vzácneho mesta.

V roku 2002 pracovali v našom zbere dva oddiely, chlapčenský 21 chlapcov, vodca oddielu Peter Kačír – Hary, zástupca Peter Jankech – Jenky. Dievčenský oddiel 19 dievčat, vodkyňa Viktória Šuhajová, zástup. Žofia Hasayová. Pracovali tri družiny chlapcov, dve družiny dievčat. Zborový vodca Tomáš Koššiba – Titanik, zástupca Mária Bičová – Iskra.

Rok 2003:

Začiatok januára sme začali sánkovačkou a lyžovačkou pri dedinke Závada,. Mali sme aj veľmi aktívnych a snaživých lyžiarov - začiatočníkov. Akcia pod vedením brata Petra Kačíra a Žofie Hasayovej bola vydarená, preto bolo uskutočnené 18. februára jej „repete“. Zúčastnilo sa jej celkom 22 našich skautiek a skautov.

Po skončení vianočných sviatkov usporiadali sme verejné vystúpenie v sále Základnej umeleckej školy v Levoči „Skautskú bodku za sviatkami“. Pekný, veselý plagát, ktorý urobil náš nový člen, Rastislav Pomikala - vyučujúci na Strednej

umeleckej škole v Kežmarku, pozýval na toto vystúpenie „veselých ľudí“. Pozvali sme skautov a skautky z celej našej Podtatranskej oblasti - tešili sme sa, že sa sála naplnila a potlesk po našich scénkach, pesničkách bol našou dobrou odmenou. Zúčastnilo sa cca 90 ľudí.

10. apríla uskutočnil sa v našej klubovni duchovno - spoločenský večer, zameraný na blížiacu sa Veľkonočnú sviatku a pôstne obdobie. Uskutočnila sa modlitba krížovej cesty za nenarodené deti, ktoré s nami previedol br. Marek Uličný, z Roverskej patroly sv. Martina zo Spiš. Kapituli. Pôstne pesničky, dumka, boli tiež predmetom toho večera. Zúčastnilo sa ho 25 členov, program pripravila Mirka Binekova, vodkyňa dievčenského oddielu, ako zborovú akciu.

11. apríla usporiadali sme veľkú, verejnú akciu - Krížovú cestu s výstupom na Mariánsku Horu. Bola to už naša 5. skautská krížová cesta. Pekný plagát, vypracovaný našim členom, Rastislavom Pomikalom pozýva „prežiť spolu s Ježišom cestu kríža so zažatými sviečkami spoločne na kalváriu“. Veľký sprievod, podľa zaužívaného poriadku začína svoju cestu z Chrámu sv. Jakuba, zastávkou u Minoritov, a výstupom po osvietenej aleji do Baziliky. Tu je posledné zastavenie tejto krížovej cesty, krátka modlitba a slávnostné požehnanie Zastúpené sú všetky stavy, deti, mládež, bohoslovci zo Spišskej Kapitule, pátri z kláštora Minoritov, manželia, skauti, aj z iných zborov, účasť sa odhaduje na 300 veriacich.

Oslavy nášho patróna, sv. Juraja, sme v našom zbore uskutočnili takto: v predvečer, dňa 24. apríla zúčastnili sa na sv. omši v kláštore minoritov, potom do klubovne. Obrázok sv. Juraja, nakreslený našim zakladateľom lordom Baden Powelom, je symbolom toho sviatku. Predstavuje víťazstvo sv. Juraja nad zlom. Všetky aktivity toho sviatku využívame na duchovné povzbudenie, prosíme ho o ochranu, jednotu nášho hnutia, aby sme dokázali poznávať správnu cestu životom, žiť v znamení skaut. sľubu, plniť si povinnosti voči Bohu, vlasti, sebe, pomáhať bližným, dodržiavať skautský zákon, uvedomelo vykonávať denne aspoň 1 dobrý skutok, milovať a chrániť prírodu, do ktorej tak radi chodíme. V sobotu, 26. apríla uskutočnili sme celodenný výlet cez Mariánsku Horu na Kúty, naplnený skautskými aktivitami, súťažami, ukončený večer

slávnostným táborovým ohňom. Oslavy pod vedením zborového vodcu, Tomáša Koššibu – Titanika.

Východ slnka na vrchu Brezová si vyšlo pozorovať 13 členov chlapčenského oddielu, ktoré viedol zborový vodca Tomáš Koššiba – Titanik.

„Cesta do raja“ bol názov akcie, ktorú viedol Peter Jankech - Jenky, v lokalite Slovenský raj, zameranú na poznanie rokĺín, orientáciu a uskutočnení výstupu rokĺinou. Uskutočnená bola v mesiaci jún, štyrmi členmi jeho družiny.

Od 4 – 7 júla, kedy sa na Sviatok Navštívenia P. Márie koná v našom meste púť, počíta sa s účasťou cca 600 tisíc pútnikov. Rozhodli sme sa, že postavíme stanové mestečko, ktoré bude počas jej trvania. Púť trvá od piatku do nedele, počas nej, aj cez noc sú slúžené sv. omše, rôzne pobožnosti, modlitby sv. ruženca, krížová cesta, vystúpenia rôznych mládežníckych organizácií (Súbor Melódia) a pod. Stanové mestečko bude k dispozícii všetkým skautom, z celého Slovenska, ktorí na púť prídu. Na oblastnej rade Podtatranskej skautskej oblasti vo Vydrníku sa rozhodlo, že nám oblastný vodca, Ján Skokan – Sloník vypožičia 7,5 m dlhý indiánsky stan tee - pee, ktorý sme postavili na lúke celkom blízko pri ceste na Mariánsku Horu. Uprostred mestečka sme postavili vysoký stožiar, na ktorom bola vztýčená skautská zástava, ktorú priniesli skauti zo Zboru tatranských orlov, pod vedením br. Billa Lineka. Postavili si tu stany skauti z Prešova, Krompách, Spišského Podhradia, Ružbách (v doprovode bratom Andym Legutkym), Vydrníka, aj z Bošian, ktorí boli na letnom skaut. tábore vo Vydrníku, pod vedením brata Škvareninu. Strážny oheň bol udržiavaný po celú noc, pitná voda bola k dispozícii v bandaskách v tee-pee. Na celú akciu dohliadal vodca Podtatranskej oblasti, Ján Skokan – Sloník, k dispozícii mu boli všetci členovia nášho zboru a ostatní skauti. Pričinili sme sa o dobrú vec, kto kedy chcel zúčastniť sa na náboženských aktivitách s tým, že mal svoje veci uložené na stráženom mieste, nepretržite počas trvania púte, a pričínili sme sa o dobré zviditeľnenie Skautingu na tak veľkej náboženskej akcii.

Po skončení púte sa členovia nášho zboru zúčastňujú na vyčistení priestranstiev, lúk, lesa a prístupových ciest okolo Baziliky. Celodenná brigáda sa uskutočňuje pod vedením zborového vodcu a radcov.

Letný skautský tábor, v čase od 11. – 15. júla sa konal opäť pri Olšavici, pri neobývanej opustenej dedinke Poproč. S prípravou, pomocou pri stavbách, pred jeho začiatkom, prišli nám pomôcť aj rodičia a náš veľký sympatizant, pán MUDr. Štefan Hlaváč, ktorý má neďaleko svoju poľovnícku chatu. Počas celých 14 dní využívame vedomosti, čo sme sa na družinovkách v klubovni a výpravách do prírody naučili bez civilizácie a televízora. Učíme sa prežiť za rôzneho počasia, varíme si sami, dodržiavame vopred vypracovaný jedálny lístok. Každý deň sme začínali rozcvičkou, pri nástupoch pri vztyčovaní vlajky sme mali každodenné zamyslenie. Máme radi nočné hry a výpravy, survival, športové hry, poznávanie okolia, získavanie histórie Poproča a okolitých dedínok. Nechýbal nám „indiánsky deň“, „deň bláznov“, „olympijský deň“. Umývame sa v pekne zriadených „umyvarkách“ dobre a kvalitné sprchy nám starší skauti urobili, lenže s čerstvou, čistučkou vodou z potôčika. Nezabúdame ani na duchovné zameranie, sv. omše nám prídu odslúžiť pátri z kláštora Minoritov, farského úradu z Levoče, brat Andy, duchovný vodca z našej oblasti, a tiež gréckokatolícky pán farár so svojimi veriacimi z Olšavice. Oblíbená je modlitba sv. ruženca, krížová cesta večer po zotmení pri fakliach, do opusteného kostolíka za dedinou, keď sa v diaľke vidí pekne vysvietený Spišský hrad. Veľkým sviatkom bolo

zloženie skautských sľubov sestry Evy Kacejovej a brata Petra Jankecha - Jenkyho. Skladali ho na „Kružku“ pri dedinke Úloža, v neprístupnej strmej rokline, ktorú brat Kleki Petra vyzdobil peknými vysvietenými kahancami, a malej sľubovej vatričky, na malom mieste, aby nevznikol požiar. Eva Kacejová skladala sk. sľub do rúk Márie Bičovej - Iskry, Jankech – Jenky do rúk zborového vodcu, Tomáša Koššibu - Titanika. Nová skautská sľubová ľalia bude od tejto noci veľkou ozdobou ich skautskej rovnošaty. Pobyť v prírode, v kruhu dobrých priateľov, posedenia pri táborových ohňoch, iste zanechá v našich radoch nezabudnuteľné spomienky, ktoré nám skauting umožňuje.

V mesiaci október uskutočnila sa po lete menšia výprava šiestich skautiek a skautov pod vedením brata Petra Jankecha - Jenkyho do Slovenského raja, na zdlanie ďalšej rokliny Suchá Belá.

Veľké upratovanie v klubovni, s uložením podsád a potrebného zariadenia na tábor, a príprava dreva na zimné vykurovanie, sa uskutočnila 17. októbra. Po nej, 30. októbra usporiadali sme zber papiera, výťažok ktorého sme použili pre zborovú pokladňu a potreby družín na doplnenie ich pokladní. Brigáda sa konala pod vedením zborového vodcu, Titanika, sestry Iskry a vodcov chlapčenského a dievčenského oddielu.

Dňa 31. októbra, pri príležitosti narodenín nebohého dekana Štefana Kluberta (po ňom je pomenovanie nášho zboru) a sviatku Všetkých svätých vybrala sa k jeho hrobu do Spišskej Novej Vsi, pod vedením Petra Kačira a Mirky Binekovej, skupinka skautiek a skautov z nášho zboru.

V dňoch 22. a 23. novembra usporiadali sme basketbalový a volejbalový turnaj. Uskutočnil sa v prepožičanej telocvični 2. Základnej deväťročnej školy na Námestí Štefana Kluberta v Levoči. Zúčastnili sa ho pozvané skautky a skauti zo skautských zborov zo Spišskej Novej Vsi, Krompách, Popradu, Kežmarku. Uskutočnil sa podľa programu vypracovaného na celé dva dni. Registrácia bola v klubovni, tak presun do telocvične na jednotlivé zápasy. Ubytovanie a stravovanie v klubovni, v nedeľu účasť na sv. omši. Turnaja sa zúčastnilo 40 skautiek a skautov.

Predvianočné posedenie pri vianočnom stromčeku, sviečkach, medovníkoch a adventnom venci zvolal zborový vodca pre všetkých členov nášho zboru. Dumku previedol Marek Uličný – Boss, z Roverskej patrole sv. Martina na Spišskej Kapitule. Bola to príjemná príprava na Vianočné sviatky, s účasťou 35 členov zboru.

23. decembra uskutočnili sme veľkú akciu – roznášanie Betlehenského svetla po Levoči a po okolitých dedinách. Hneď ráno sme podľa spoločného programu prišli na Spišskú Kapitolu, aby sme tu spolu so skautmi vedenými bratom Fabom Novotným odovzdali Betlehenské svetlo do rúk otca biskupa. S jeho požehnaním rozišli sme sa roznášať Betlehenské svetlo podľa nášho programu, na autách, po tzv. hornej a dolnej trase. V samotnom meste ďalšia skupina skautiek a skautov roznášala Betlehem. svetlo na Rím.-kat. FÚ, Gréckokat. FÚ, Pravoslávny FÚ, Evanjelický FÚ, do kláštora minoritov, do kláštora sestričkám, do kaplnky v nemocnici. Doniesli sme ho na Mestský úrad, pánu primátorovi, na Okresný úrad pánu prednostovi, do obchodov, na sídliska, do Domu opatrovateľskej služby, rómskej materskej škôlky. Nezabudlo sa ani na starších skautov, brat. Štefanovi Heimschildtovi, sestre Viktórii Babejovej, Felicite Ištókovej. Pešia trasa išla ku sestričkám na Mariánsku Horu, do dedinky Závada, Úloža - dokostola, ale aj nášmu bratovi Kleki Petrovi, a na Levočskú Dolinu. Zabezpečovali ju Tomáš Koššiba – Titanik, Peter Jankech – Jenki, Peter Kačír – Hary, sestra Eva Kacejová a Žofia Hasayová. Betlehenské svetlo sme odpaľovali veriacim aj pred

kostolmi, po sv. omši v kostole u Minoritov, po večernej sv. omši v Chráme sv. Jakuba, pred kostolom. Postupovali sme podľa podrobne vypracovaného plánu Tomáša Koššiba – Titanika a sestry Márie Bičovej – Iskry. Všade, kde sme Betlehemske svetlo doniesli, nechávali sme plagát s vianočným a novoročným prianím skautov.

Rozvoz Betlehemskeho svetla do Poľska je zverený náčelníctvom Slovenskeho skautingu aj toho roku Podtatranskej skautskej oblasti. Akcia sa konala pod vedením oblastného vodcu, brata Jána Skokana – Sloníka, a vodcu 75. zboru Jána Vojtaššáka v Spišskej Novej Vsi, Mareka Leskovjanskeho – Maja. Po uvítacích ceremóniách na hraniciach, konala sa spoločná sv. omša našich a poľských kňazov (za nás ju slúžil duchovný vodca našej oblasti, brat Andy) v stredu poľských harcerov, v Glodówke. Za náš zbor sa akcie zúčastnili sestra Mária Dravecká, Eva Kacejová a brat Miroslav Holešák.

Našou povinnosťou je aj pravidelné udržiavanie a dopĺňovanie materiálov vo vývesnej informačnej skrinke na námestí, z nášho zboru, náčelníctva, o akciách a podujatiach. Vývesky dopĺňujeme aktuálnymi plagátmi a fotografiami. Máme zmluvu s Mestským úradom, podľa ktorej každý mesiac roznášame po celom meste, do domov, na sídliska, výtlačky Mestského informačného mesačníka. Odmenu za túto roznášku rozdeľujeme, jednu polovicu do pokladne zboru, druhú vyplácame podľa podrobného vyúčtovania brata Leonarda Popoviča, skautkám a skautom, ktorí túto roznášku prevádzajú.

Okrem našich vlastných akcií zúčastňovali sme sa v priebehu roka na podujatiach zborov našej Podtatranskej skaut. oblasti:

- „Ostrov pokladov“ akcia 46. zboru Biela Nádej Krompachy, konala sa v Spišskom Podhradí, zúčastnilo sa 6 členov z nášho zboru
- Stretnutie so sv. otcom Jánom Pavlom II. v Rožňave sa konalo 13.09. 2003. Podtatranská oblasť k tomuto účelu pod vedením oblastného vodcu Jána Skokana - Sloníka objednala autobus, ktorý z Popradu zaviezol účastníkov do Rožňavy. Z nášho zboru sa stretnutia zúčastnilo 23 členov
- 3. oddiel skautov Poprad, oddiel „Spachtoši“, pripravili akciu pod názvom „PUPA 2“ ktorá sa uskutočnila u Andyho na fare vo Važci. Zúčastnilo sa z nášho zboru 12 účastníkov. Akciu viedol brat Bill Linek z Popradu.
- Sústreďenie skautov na chate Plesnivec v Belianskych Tatrách sa konalo pod vedením oblastného vodcu Jána Skokana – Sloníka, za účelom potreby skvalitniť prácu v oddieloch. Zúčastnili sa ho sestra Mirka Binekova, Žofia Hasayová a brat Peter Jankech - Jenky.
- Radcovský kurz usporiadala Podtatranská skautská oblasť vo Važci na fare u brata Andyho. Z nášho zboru sa ho zúčastnili štyria členovia, ktorí sa podrobili aj radcovským skúškam.

Za rok 2003 pracoval náš zbor s 37 zaregistrovanými členmi, zborový vodca je Tomáš Koššiba – Titanik, zástupkyňa Mária Bičová – Iskra. Pracovali dva oddiely, oddiel skautov viedol Peter Jankech - Jenky, zástupca Peter Kačír – Harry s 26 členmi. Dievčenský oddiel viedla Miroslava Binekova, zástupkyňa Žofia Hasayová s 11 členkami.

Rok 2004:

Vtipný, veselý plagát na Skautskú bodku za minulým rokom „komu niet rady... s tým je zábava“ vytvoril náš Rasťo Pomikala, ktorý pozýval do sály Základnej umeleckej školy. Celé popoludnie predvádzali všetci členovia zboru scény, skautské pesničky, tance a pod. Sála plná s rodičmi, sympatizantmi, skautmi z iných zborov. Vďačný, zaslúžený potlesk za predvedený pekný program bol dobrou odmenou účinkujúcim. Zvlášť bolo dobre prijaté predstavenie všetkých v jednotných skautských rovnošatách a potom v zelených tričkách s logom nášho mesta.

Celodenné sánkovanie a lyžovanie si užili naši členovia pri dedinke Závada, pod vedením radcom chlapcov Petrom Kačírom a dievčat pod vedením radkyne Žofie Hasayovej. Dobré snehové podmienky využilo celkom 14 našich členov.

Z príležitosti „Dňa sesterstva“ alebo „Dňa premýšľania“, ktorý si na celom svete pripomínajú skautky a skauti, uskutočnilo sa v klubovni stretnutie celého zboru. 22. február je deň, v ktorý sa v r. 1857 narodil zakladateľ nášho hnutia, lord Baden Powell a v ten istý deň, len o 32 rokov neskoršie, v r. 1889 aj jeho manželka, Olave. Manželia si dobre rozumeli, veľa cestovali a všade zakladali skautské organizácie, čo sa stalo ich povolaním. Podrobný program s malým „agapé“ pripravila sestra Iskra.

„Cesta do raja“ bol názov celodennej akcie, ktorú viedol Peter Jankech – Jenky za účelom spoznávania ďalších častí obľúbených výstupov a roklín blízkeho Slovenského raja, ktorý nám stále ponúka príjemnú pohodu a osvieženie v krásnej prírode. Zúčastnilo sa 12 skautiek a skautov z nášho zboru.

V nedeľu, 27. júna slávil svoju prímichnú sv. omšu člen nášho zboru Marek Uličný – Boss. Všetci sme sa jej zúčastnili, zablahožehali sme mu k tomuto veľkému, vytúženému sviatku, vyprosovali hojnosť Božích milostí, Božieho požehnania a v závere sv. omše prijali sme jeho novokňazské požehnanie. Bolo nám s ním dobre na našich podujatiach, na táboroch, na ktorých sa v čase voľna s nami zúčastňoval a podieľal sa na

našom duchovnom živote. Zúčastnili sme sa tiež aj na posedení, na ktoré nás z príležitosti tohto sviatku pozval.

V dňoch 3. – 5. júla konal sa v našom meste tradičná púť na Sviatok Navštívenia Panny Márie, ktorého sa každoročne zúčastňuje cez 500 tisíc veriacich. Počas tohto odpustu vytvorili sme na Mariánskej Hore stanové mestečko, s postavením typického indiánskeho stanu tee - pee, aby sme tu mohli poskytnúť oddych počas trvania celej púte našim skautom a skautkám, ktorí na púť prídu. Môžu si tu oddýchnuť, nechať stráženú batožinu a odchádzať na zvolenú pobožnosť, sv. omšu, a pod. K dispozícii boli bandasky s čerstvou pitnou vodou a ohnisko s dostatkom dreva. Uprostred mestečka postavili sme vysoký stožiar so skautskou zástavou, okolo ktorého si rozložili svoje stany skautky a skauti (veľkú púť skautov viedol brat Andy Legutky z Važca).

Hneď po skončení púte, kladieme si za povinnosť pomôcť pri vyčistení ciest, priestranstiev a lesa okolo Baziliky. Tento rok sme však zažili veľké sklamanie. Na postavenie tee – pee potrebujeme 12 kusov dvanásť metrov dlhé žrde (stan má priemer 7,5 m a slúži nám ako spoločenská miestnosť, hlavne počas táborov, v čase nepohody. S ochotou nám tieto žrde poskytli Mestské lesy, za čo im patrí naša vďaka. Nechali nám ich na Kútoch, kde sme ich chodili lúpať a očistiť od výčnelkov, aby sa nám nepoškodila stanová celta. Keď sme stan zložili, našli sme si auto, aby nám ich odviezlo do klubovne. Ale - kým sme zjednali auto – niekto nám odcudzil všetky žrde aj palivové drevo, ktoré sme mali poviazané a pripravené na prevoz do klubovne. Hľadali sme, vypytovali sa u pracovníkov, ktorí tam pracovali, hlásili na Mestský úrad, políciu, ale bez akéhokoľvek výsledku... Bola to pre nás veľmi zlá skúsenosť – niekto mal bez práce a zadarmo výborné stavebné drevo!!! Opracované malými deťmi.

Letný skautský tábor sme nemohli uskutočniť, pretože naši starší skauti – vysokoškólači ukončili štúdiá na vysokej škole, zapísali sa na práce do zahraničia, niektorí išli pomáhať na Tatracour - na oblastnej rade bolo dohodnuté, že tento rok tábory nebudú. Skupinka 10 skautov z nášho zboru uskutočnila putovný tábor, trvajúci päť dní, pod vedením brata Petra Jankecha – Jenkiho. Bolo to putovanie levočskými vrchmi, orientácia, práca s buzolami, prežitie vo voľnej prírode.

Začiatok nového skautského roku sme uskutočnili celodenným celozborovým výletom, tzv. Pokladovka, cez lesy na Mariánskej hore, na Kúty. Zahájenie a oboznámenie s jeho priebehom, pravidlami hry Čierny Peter bolo v klubovni, odchod do lesa podľa zašifrovaných skautských značiek, rozdelenie do družín, na Kútoch hľadanie pokladu. Po dlhom hľadaní, sa poklad našiel, nie síce zo zlata a drahých kameňov, ale zo sladkostí, z ktorých sa ušlo každému účastníkovi. Akcia sa uskutočnila pod vedením Petra Jankecha – Jenkiho, po jej vyhodnotení bol táborový oheň a v nočných hodinách návrat domov.

„Gotická cesta“ - prejazd na bicykloch sa uskutočnila pod vedením Petra Kačira – Harryho, dňa 1. septembra, na trase Levoča – Dravce – Spiš. Štvrtek – Markušovce - Žehra – Spiš. Kapitula – Spiš. Hrhov – Levoča. Na každom mieste krátka zastávka na oddych, prehliadka miestnych pamätihodností. Prvú „Gotickú cestu“ v trvaní 3 dní sme uskutočnili v r. 1999, kedy slávilo naše mesto výročie prvej písomnej zmienky. Bola to naša 5. „gotická cesta“.

Veľká brigáda sa v klubovni uskutočnila 22. a 23. októbra, pod vedením Lubomíra Kačira, s družinou Pavúci. Okrem veľkého upratovania v priestoroch klubovne, zamerala sa hlavne na prípravu palivového dreva na zimu. V klubovni máme

iba lokálne vykurovanie, máme kachľové pece, preto porezanie, porúbanie a poukladanie dreva do drevárne bolo potrebné pripraviť na blížiaci sa zimné vykurovanie.

„Privítanie jesennej noci a dňa“ bol názov celodenného výletu pod vedením Petra Jankecha – Jenkiho, cez vojenské lesy, na tzv. „Vinnú“. Bolo to obľúbené lyžiarske stredisko a v letnom období priestor s množstvom lesných plodov, húb. Dnes je tam chata s peknou studničkou, pri ktorej sme „opekali“ a domov sme sa vracali v neskorých nočných hodinách. Zúčastnili sa ho 11 členovia z nášho zboru.

V čase sviatkov Všetkých svätých, spomenuli sme si na nášho bývalého pána dekana, Štefana Kluberta, ktorého meno nesie náš zbor, a zástupcovia pod vedením Mirky Binekovej, uctili si jeho pamiatku položením kytice kvetov a zapálením sviečok na jeho hrobe v Spišskej Novej Vsi.

„Pudingová párty“ sme nazvali celozborové posedenie v našej klubovni, aby sme tak privítali nováčikov do nášho zboru. Pekný program, oboznámenie so skautským životom, plnením „nováčikovskej“ a pochutnaní si na dobrom pudingu. Akciu viedol oddielový vodca, Peter Kačír – Harry.

V mesiaci november, dňa 22., priniesli skauti pod vedením Ľubomíra Kačira čačinu do klubovne, kde už boli naše skautky a skauti, ktorí si tu popripravovali a ozdobili pekné adventné vence, jeden aj pre klubovňu. A ktorým z menších sa zavíjanie vencov nedarilo, tým Ľubko rád pomohol. Adventné vence si priniesli aj na sv. omšu, na ktorej boli posvätené a potom domov, aby si nimi pripomínali nastávajúce Vianočné sviatky, tak túžobne očakávané malými i starými.

Betlehemske svetlo je naša každoročná milá povinnosť. Traja zástupcovia zboru išli odpáliť Betlehemske svetlo ku rýchliku do Spišskej Novej Vsi, udržiavané a chránené bolo na viacerých miestach, pre istotu nielen doma, ale aj v kláštore minoritov, aby sme mohli 23. decembra na dvoch autách obísť všetky dedinky nášho okresu. V meste sme ho rozdávali do úradov, nemocníc, Domu opatrovateľskej služby, do kláštorov, a po sv. omši v kostole Sv. Ducha u minoritov, v chráme sv. Jakuba po večernej sv. omši ľuďom do ich lampášikov. Hoci bol už pokročilý čas, skauti vystúpili aj na Mariánsku Horu, aby sa donieslo Betlehemske svetlo do kláštora sestričiek a do našej vzácnej Baziliky, našej Patrónke, keď už toto svetielko prišlo z ďalekého Betlehema až k nám. Odpaľovanie Betlehemskeho svetla sa prevádzalo podľa podrobného programu vypracovaného sestrou Máriou Bičovou – Iskrou.

Oblasných podujatí zúčastňovali sa členovia zboru podľa plánov Podtatranskej skautskej oblasti:

Valentínskeho reprezentačného plesu, ktorý sa konal 14. marca v Kežmarku, v budove Základnej umeleckej školy, podľa pozvania Zboru Aničky a Bořivoja Uhrových sa z nášho zboru zúčastnilo 7 skautiek a skautov.

„Tatry naše malebné“ beseda, ktorá sa konala podľa pozvania 75. zboru otca biskupa J. Vojtaššáka v Spišskej Novej Vsi, v budove správy Slovenský raj s Milanom Legutkým, dlhoročným aktívnym členom Horskej služby vo Vysokých Tatrách (je autorom knihy Tatry naše malebné a spoluautorom „Tatry bez hraníc...“) Beseda spojená s premietaním videa, účasť 7 členov z nášho zboru.

„Scouting cup 2004“ 6. ročník turnaja v stolom tenise organizoval 75. zbor J. Vojtaššáka v Spiš. Novej Vsi, z nášho zboru sa zúčastnili skauti pod vedením aktívneho hráča Petra Pavlisa - Datla. Získali putovný pohár, ktorý je vystavený v klubovni.

Zúčastnili sme sa do kampane „Deň narcisov“ ktorú organizovala Liga proti rakovine dňa 7. apríla. Do zbierky sa zapojilo 31 členov zboru, podľa programu pod vedením vodkyne dievčenského oddielu Evy Kacejovej. Zbierky sa zúčastňovali v skautských rovnošatách, po uliciach, námestí, úradov, nemocnice a pod., prispievateľov odmeňovali pripínaním žltého kvetu narcisu. Vyzbieralo sa celkom 33.040.- Sk, ktoré sme poukázali na adresu Ligy do Bratislavy.

V mesiaci máj zúčastnili sme sa na celomestskej skautskej hre v Poprade, spojenej s vedomostnou súťažou o známych miestach, osobnostiach a histórii mesta Poprad. Vo Vysokých Tatrách sa v dňoch 16. – 25. júla uskutočnila veľká medzinárodná skautská akcia Tatracor 2004 – „Dotkni sa vrcholu“. Za náš zbor sa zúčastnil Peter Pavlis a Matej Gibala.

V septembri sme sa zúčastnili, otvorenia skautského roku v Nižných Ružbachoch, organizovanou našou Podtatranskou skautskou oblasťou. Radi chodíme na takúto akciu, lebo je veľmi zaujímavá. Toho to roku sme si pod vedením brata Andyho Legutkého pripravili plte z nafukovačiek a od Toporca sme sa skoro tri hodiny plavili po rieke Poprad až do Nižných Ružbách. Tu nás už čakal dobrý „guláš“, ktorý bol pre naše prázdne žalúdky veľmi vítaný. Večer sme sa zúčastnili na peknej skautskej sv. omši, ktorú slúžil brat Andy. Z nášho zboru sa tejto akcie zúčastnilo 10 skautiek a skautov, ktoré viedla sestra Mária Bičová – Iskra.

V dňoch 26. – 28. novembra konalo sa oblastné sústreďenie skautov na víkendovke vo Važci, pod vedením brata Billa Lineka zo 78. zboru tatranských orlov z Popradu pod názvom „Pupa 3“. Do programu hier a súťaží sa zapojilo päť členov z nášho zboru.

Betlehenské svetlo do Poľska. Náčelníctvo Slovenského skautingu v Bratislave poverilo našu Podtatranskú skautskú oblasť dopraviť a odovzdať Betlehenské svetlo do Poľska. Oblasť pripravila veľkú, dôstojnú akciu, pod vedením oblastného vodcu Jána Skokana - Sloníka. Po odchode spoločných autobusov od Billy v Poprade svetlo sme priniesli na slovensko – poľskú hranicu na Lysú Poľanu, kde nás už čakali nastúpení poľskí harceri a spoločne sme s nimi odišli na stredisko poľských harcerov do „Glodówky“. Tu v peknej lesnej kaplnke, pri mnohých zástavách a zástupcov harcerov, bola spoločná skautská poľsko - slovenská sv. omša, ktorú za nás slúžil s poľskými kňazmi náš Andy Legutký – Andy. Za náš zbor sa akcie zúčastnilo 14 členov.

V roku 2004, usporiadala naša Podtatranská oblasť radcovský kurz v mesiaci február, a radcovské skúšky, v mesiaci máj, na fare vo Važci. Z nášho zboru úspešne absolvovali radcovský kurz traja členovia.

V mesiaci máj, došlo v našom zbore k výmene zborového vodcu a to Tomáša Koššibu – Titanika. Končil štúdiá na vysokej škole v Žiline, pri záverečných prácach sa nemohol venovať vedeniu zboru. Pri voľbách ho vystriedal Peter Kačír - Harry, ktorý začal študovať v Prešove, funkciu jeho zástupcu prevzal Peter Jankech – Jenky, ktorý študuje vo Zvolene a v Bratislave. Nedochádzajú tiež domov pravidelne, veľmi chýbajú zboru aj počas týždňa. Ekonomku zboru vykonáva Mária Bičová – Iskra, ktorá vykonáva aj potrebné písomnosti a veci, ktoré so životom zboru súvisia. Sme malé mestečko, je na škodu vecí, že sa v ňom nenájde pár dobrovoľníkov, ktorí by posilnili prácu v prospešnej organizácii ako je skauting. Nič lepšie ako skauting doteraz pre mladých ľudí nikto nevymyslel, povedal Július Satinský, skautským menom Hroch.

V roku 2004 pracoval zbor v dvoch oddieloch, skautský mal vytvorené 2 družiny,

skautky tiež. Schádzali sa pravidelne 1 krát v týždni, na družinových schôdkach, 1 krát v mesiaci na oddielových schôdkach. Zborová schôdzka sa koná obyčajne po zhromaždení Podtatranskej skautskej oblasti, aby sa mohlo hneď informovať o požiadavkách a o podujatiach oblasti. Sestra Mária Bičová – Iskra, zastáva funkciu zástupcu oblastného vodcu. Zbor mal 31 zaregistrovaných členov. Svoju činnosť, okrem výletov do prírody a účasťou na oblastných podujatiach vykonáva v skautskej klubovni, ktorá dobre slúži aj na schôdkovú činnosť.

V meste sa počas celého roka udržuje informačná skrinka, v ktorej sa menia materiály jak zo života zboru, oblasti, náčelníctva, ba aj zo zahraničia. Teší nás, že sa tam zastavujú nielen mladí, ale aj tí skôr narodení.

Rok 2005:

„Pokráľové posedenie“ sme nazvali akciu v klubovni pri pozbieraní vianočného stromčeka a ozdôb. Privítali sme medzi sebou pána kaplána Štefaňaka z farského úradu, započúvali sa do jeho poučných slov a ako je to zvykom, na každé dvere kriedou poznačil začiatkové písmená troch kráľov, Gašpara, Melichara a Baltazára, napísal letopočet. Koleda skončila krátkou modlitbou a príjemným posedením pri čaji a zákusoch, ktoré sme si priniesli. Získali sme požehnanie pre našu činnosť a podujatia na celý rok. Koledu pripravila Mária Bičová – Iskra, zúčastnilo sa jej 24 našich členov.

V mesiaci február urobili sme si v klubovni karnevalové popoludnie. Obdivovali

sme si na sebe masky, ktoré sme si sami vyrobili a ktoré pridali k veselosti tohto podujatia, ktoré s hrami, pesničkami, a chutnými pampúšikmi skončilo v neskorých večerných hodinách. Program pripravil vodca oddielu skautov Peter Jankech - Jenky a skautiek Eva Kacejová.

Bohatá nádielka snehu vyvolala na celodennú lyžovačku a sánkovanie do známeho lyžiarskeho strediska Závada. Skautky a skautov nášho zboru viedol zborový vodca Peter Kačír – Harry a radkyňa Žofia Hasayová. Účasť 14 členov.

Na „Skautskú bodku za minulým rokom“ pozýval veselý plagát Rastislava Pomikala do Základnej umeleckej školy v Levoči. „vieš, že o zábavu je postarané, možno medzi nami preskočí iskra!“ Nacvičený pekný program na toto popoludnie prilákal do plnej sály rodičov, sympatizantov, skautky a skautov z iných zborov našej oblasti, ktorí sa radi na našom predstavení zúčastňujú. Skautská bodka – dve slová, ale koľko nácvikov, na družinových, popoludniach, aj do neskorých večerov, hodín, skrýva, len aby sa program páčil. Toho roku je naša „Skautská bodka“ určená Podtatranskou skautskou oblasťou ako oblastná akcia, takže tešíme sa aj väčšou účasťou skautov z celej oblasti.

Deň sesterstva, ktorý sa každoročne slávi dňa 22. februára – pamätný deň narodenia zakladateľa skautingu, lorda Baden Powela v roku 1857 a jeho manželky, Olawe, r. 1889, v ten istý deň, len o 32 rokov neskoršie, ktorá sa stala svetovou náčelníčkou dievčenského skautingu. Emblémom sa stal trojlístok d'ateliny, prastarý symbol šťastia a lásky k blížnemu. V klubovni sa konalo slávnostné spoločenské posedenie, spojené s oboznámením s históriou a zaujímavosťou tohto dňa, spôsobmi ako sa slávi a ako sa napĺňa heslo „skautské ideály spájajú svet“. Program posedenia sa konal pod vedením Evy Kacejovej, vodkyne dievčenského oddielu, s účasťou 17 členov.

Divadelné predstavenie KUBO, ktoré zahrli levočskí ochotníci, navštívila družina skautov, pod vedením radcu Ľubomíra Kačíra, s účasťou deväť členov družiny, v mestskom divadle v Levoči. Bolo pekné, s chuťou sa všetci zasmiali.

Dievčenský oddiel, družina Stonožiek a Margarétky, pozval k maľovaniu veľkonočných kraslíc zručných skautov a skautky. Konalo sa v našej klubovni pod vedením vodkyne Evy Kacejovej. Účastníci si doniesli vyfúknuté vajička a farbičky, voskové fixy a pod. Účasť 15 členov.

Dňa 2. apríla sme uskutočnili celodenný výlet do prírody, po levočských lesoch, pod názvom „Pokladovka“. Po oboznámení sa pravidlami, podľa známych skautských značiek došlo sa na tzv. Marakanu (známy názov lesa pod Marianskou horou), kde bol ukrytý sladký poklad. Po jeho nájdení konali sa hry, súťaže, s ukončením táborovým ohňom. Akcia sa konala pod vedením radcu chlapčenského oddielu Mirosla Holešťáka, účasť 14 členov zboru.

Krížová cesta s výstupom na Mariánsku Horu. Bolo to v roku 1998, keď sme ju po prvý krát uskutočnili, toho roku je to už naša ôsma krížová cesta, ktorá sa uskutočňuje vždy v piatok večer, pred Kvetnou nedeľou. Dojímavý plagát urobený našim členom, Rastislavom Pomikalom s textom „ten kríž je naozaj veľmi ťažký, preto príd' aj Ty, pomôcť nieš' jeho váhu.“ pozýva na 18.03., kedy bude 1. zastavenie v Chráme sv. Jakuba po večernej sv. omši, druhé zastavenie v kostole Ducha svätého u minoritov a tak vystúpi po osvetlenej aleji do Baziliky Navštívenia Panny Márie na Mariánskej hore. Na začiatku veľkého sprievodu idú skauti s kahancom, potom sa nesie veľký, 3 metrový dlhý kríž, okolo neho skauti s fakľami, za ním kráča kňaz alebo diakon,

mládežnícky spevokol. Tak idú zástupcovia všetkých stavov, deti, mládež, manželia, sestričky, pátri, postulanti, muži, ženy. Veľký kríž sa na tejto ceste 14 krát vztyčuje, a podáva sa z pleca na plece, kým doputuje do svojho cieľa, kde je posledná zastávka, do Baziliky, k nohám milostivej sochy našej patrónky, Levočskej Panny Márie. Po krátkej pobožnosti a slávnostnom požehnaní so Sviatosťou oltárnou končí sa slávnosť tejto zvláštnej, ale krásnej krížovej cesty. Gillwelský kruh, ktorý skauti pred bazilikou utvorili, a zaspievali večierku, znásobil slávnosť tohto večera.

„Deň narcisov 2005“ sa uskutočnil v piatok, 8. apríla, keď do kampane Ligy proti rakovine sa zapojil aj náš zbor. Boli sme v skautských rovnošatách, na ktoré sme si pripínali veľké kvety žltých narcisov, a rozdelení do 7 skupín, prevzali si pokladničky, narcisy, letáky a vyšli do ulíc, úradov, škôl, nemocníc. Bol to zvláštny, smutný deň, keď sa vo Vatikáne konal pohreb Svätého Otca, Jána Pavla II. V meste bolo menej ľudí ako obyčajne, pohreb vysielala aj televízia. Zbierka bola namáhavá, skončila sa okolo 16. hodiny, vyzbieralo sa celkom 25.370.- Sk, ktoré sestra Iskra na adresu Ligy do Bratislavy odvieďla. Zbierka sa uskutočňovala podľa presného programu sestry Evy Kacejovej, s účasťou 27 členov nášho zboru.

Sviatok Sv. Juraja, patróna skautov, oslávili sme v našom zbore už 22. apríla, keď sme sa zúčastnili na popoludňajšej sv. omši, ktorú pre nás odsľúžil páter Adam, guardián kláštora minoritov, v kostole Sv. Ducha. Homília bola venovaná tomuto svätcovi, a tiež nám, jeho nasledovníkom. Na druhý deň sme sa vybrali do levočských hôr, smerom cez Mariánsku horu, na Kúty. Pripravené sme mali orientačné hry, súťaže, vedomostný kvíz zo skautského života a v neskorších večerných hodinách zapálili sme si slávnostný táborový oheň. Akcia bola celo zborová, pod vedením Petra Jankecha – Jenkiho, s účasťou 16 našich členov.

Pekný, športový deň sme uskutočnili v sobotu, 28. mája, ako medzi družinovú akciu, pod vedením Miroslava Holešťa. Rozdelené boli účastníci na dve skupiny, futbalové zápasy boli zahrané na starom futbalovom ihrisku, účasť bola 14 členov.

Pred začiatkom veľkého odpustu, ktorý sa každoročne uskutočňuje na našej Mariánskej Hore, členovia nášho zboru pripravujú podmienky na stavbu tzv. „stanového mestečka“, na rozsiahlej lúky pod Mariánsku horou. Tu si rozkladajú stany skautky a skauti ktorí na púť prídu. Uprostred pokosenej lúky je vysoký stožiar so skautskou zástavou, postavený indiánsky stan tee – pee s bandaskami čerstvej pitnej vody, priestorom na odloženie batožín, prípravu dreva na prípadné varenie a udržiavanie ohniska. Práce sa prevádzajú pod vedením zborového vodcu Petra Kačira – Harryho a našich členov.

„Skaut je osožný a pomáha iným“ je jeden z bodov skautského zákona - snažíme sa ho naplniť vždy po skončení tradičnej púte na Mariánskej Hore v Levoči, ktorý sa konal 2. – 3. júla, za účasti 500 tisíc veriacich. Po jeho skončení, hneď v pondelok, 4. júla, zišli sme sa všetci na Mariánskej hore, aby sme tu pomohli pri čistení a odpratávaní odpadkov z priestranstiev okolo Baziliky, ciest a blízkeho lesa. Hrubé očistenie vykonali Technické služby. Na celodennej brigáde zbierame odpadky, nosíme ich do kontajnerov, za čo nás potom sestričky z blízkeho pútnického domu ponúknu dobrým obedom a občerstvením. Brigáda sa uskutočnila pod vedením Márie Bičovej – Iskry, za účasti 13 členov zboru.

„Oprav svoju klubovňu“ - dostali sme mimoriadnu dotáciu na opravu klubovne, vo výške 11 tisíc slovenských korún. Použili sme ju na vymaľovanie všetkých

priestorov, s kontrolou a povymetáním komínov, kachľových a transportných pecí. Bola to veľmi náročná a rozsiahla práca, zvlášť maľovanie, ktorá sa nám pretiahla až do skončenia letného tábora, kedy sme pokračovali v prácach. Práce sa prevádzali pod vedením zástupkyne zborového vodcu, Márie Bičovej – Iskry, za účasti 15 členov zboru a tiež niektorých rodičov.

Letný skautský tábor sme si opäť postavili pri starej, opustenej dedinke, na Podproči. Najprv tzv. „predvoj“ – naši rodičia, príbuzní, starší skauti, aby pripravili najnutnejšie stavby, kuchyňu, stany a od pondelka prišli už všetci ostatní skauti. Tábor trval od 10. – 25. júla, 15 dní. Každý deň sme začínali rozcvičkou, po hygiene nástup na vztyčovanie vlajky, zaspievanie skautskej hymny, každodenné ranné zamyslenie a program na celý deň. Po dostavaní tábora čakali nás hry, zábava, poznávanie okolia, poznávanie a zber liečivých rastlín, vedomostné súťaže. Keď nám pršalo, spravili sme si posedenie pri malom ohni v tee – pee. Duchovný život dotvárali sväté omše priamo v tábore, mali sme ich štyri S pánom kaplánom Štefaňakom z levočského farského úradu nás prišiel pozrieť aj náš priaznivec, historik, Doc. pán Ivan Chalupecký. Veľmi radi sme uvítali oblastného vodcu Jána Skokana – Sloníka s rodinou a nášho duchovného vodcu, Andreja Legutkého – Andyho, ktorého sv. omša bola sprevádzaná spevom a hrami na gitare a pátra Mareka s mládežníkmi od minoritov. Privítali sme aj pána farára Šustera z blízkeho Vyšného Slavkova, kde pôsobil náš brat Haki - Horník. Pekným duchovným zážitkom bola aj nočná krížová cesta do zničeného a opusteného kostolíka. Z diaľky nám pekne svietila silueta osvieteného Spišského hradu. Na tzv. „Jahodovej hore“ skautské sľuby skladali sestra Mária Dravecká a brat Ľubomír Kačír. Lenže mali sme aj nepríjemný zážitok, keď skauti zo Spišského Podhradia ohlásili prepád tábora nášmu Jenkymu. Veľmi pršalo, prepád sa neuskutočnil. Až keď sme išli skladať skautské sľuby. V tábore ostali iba mladší, ktorí oproti dospelým nestačili zvládnuť obranu nočnej vlajky, ktorú s dvoma salámami, chlebom a 10 litrov oleja ukoristili. Horšie to bolo na obed, kedy sme nemohli vyprážať mäso, no po oznámení, kde je, našli sme si ho v lese. I tento zážitok bude tvoriť jednu spomienku na udalosti toho tábora, na pobyt v prírode celých 15 dní bez civilizácie, televízora, počítačov, na dobre prežitý čas v prospech zdravia a utuženia dobrých kamarátskych vzťahov. Tábor sa uskutočnil podľa podrobného programu zborového vodcu Petra Kačíra – Harryho, v spolupráci s vodkyňou a vodcom dievčenského a chlapčenského oddielu za účasti 27 členov. .

Brigáda v klubovni – pokračovanie sa konalo po tábore a prázdninách, dňa 8. septembra. Bolo to hlavne vyčistenie vo všetkých priestoroch po maliaroch, poumývanie okien, opratie všetkých textílií, vyčistenie dlážok, zmanipulovanie dreva, ktoré sme si priviezli z tábora a uloženie do drevárne. Konala sa pod vedením Márie Bičovej – Iskry, za účasti 19 členov nášho zboru.

Otvorenie skautského roka uskutočnil brat radca Ľubomír Kačír celodenným výletom do prírody, cez levočské lesy, do lokality tzv. Kúty. Zobralo sa náradie – lana, lopty, pílky a sekerky, urobil sa oheň a využila sa pekná, rozsiahla lúka na hry a súťaže, s cieľom utužiť a zoceliť kolektív. Akcie sa zúčastnilo 15 členov.

Mesiac november skončil adventným posedením a vyhotovením adventného venca nielen pre klubovňu, ale aj pre svoje vlastné domovy. Skauti podonášali čačinu, skautky boli vynaliezavé pri zdobení a skrášľovaní vencov a priestorov v klubovni. Starší pomáhali mladším, ktorí si nevedeli vence dobre urobiť. S vencami sme zúčastnili

na večernej sv. omši v Chráme sv. Jakuba, kde bola posviacka vencov , po nej sme si ich priniesli domov. Akcie sa zúčastnilo 14 členov, pod vedením Márie Bičovej – Iskry.

V decembri sa uskutočnilo zaujímavé stretnutie s bratom Petrom Nemčíkom – Kleki Petrom, ktorý bol u nás výchovným vodcom. Vo svojom prednese – dumke sa zameral a poukázal na význam Adventu v živote každého človeka, skauta. Zaujímal sa o názory jednotlivých prítomných jak na duchovné prežitie toho obdobia, tak aj na skautský prístup a vedomosti, ktoré by mal skaut vedieť. Kleki svoje bohaté skúsenosti z jeho horolezeckého a zálesáckeho života rád odovzdával a učil nás dôležitým a praktickým veciam. Škoda, že pre svoj zdravotný stav sa nám nemôže venovať. Dumka sa uskutočnila pod vedením brata Ľubomíra Kačira, s účasťou 9 členov.

Betlehemske svetlo – každoročná milá povinnosť skautov - rozviezť ho. Už dňa 11. decembra prichádza zo Svätej zeme – z Betlehema do Viedne, odkiaľ si ho preberajú skauti z bývalých tzv. postkomunistických krajín. Naši z náčelníctva ho prinášajú 19. decembra do Bratislavy, z nej prichádza rýchlikom do všetkých väčších miest nášho Slovenska. Pre nás je to zastávka v Spiš. Novej Vsi, kde si ho päť členov nášho zboru prišlo odpáliť a priniesť do Levoče. Tu sa na viac miestach stabilizovalo a 23. decembra sa roznášalo v našom meste a jeho okolí. Hneď ráno odchádzame na Spišskú Kapitulu, stretávame sa tu s Fabianom Novotným - Fabom a jeho skautmi, aby sme vzácne svetielko odovzdali do rúk pána biskupa. Potom s jeho požehnaním odchádzame podľa stanovených trás do každej, i tej najvzdialenejšej dedinky. Roznášame ho rozdelení na tri skupiny a trasy na dvoch autách, (jedno nám vždy poskytuje Mestský úrad). Jedno auto ide na Brutovce, Olšavicu, Nižné Repáše, Torysky, Vyšné Repáše, Pavľany. Druhé auto prechádza dedinkami Spišský Hrhov, Doľany, Rožkovce, Klčov, Nemešany, Bukovinka, Dravce, Dlhé Stráže a Spišský Štvrtok. Tretia skupina ide po samotnom meste na farské úrady, Mestský úrad, kláštor sestričiek a minoritov. Pri večerných sv. omšiach

u Minoritov o 15.50 a v chráme sv. Jakuba o 18. hod., po ich skončení, odpaľujeme betlehemske svetlo pred vchodmi do kostolov všetkým ľuďom, ktorí si pre neho s lampášikmi alebo sviečkami prídu. Na záver tohto dňa vystúpil brat Peter Kačír – Harry a Peter Jankech – Jenky na Mariánsku Horu, do kláštora sestričkám a lesami prechádzajú do Ulože, kde odovzdávajú Svetlo nášmu skautovi Petrovi Nemčíkovi – Kleki Petrovi.

Naša Podtatranská skautská oblasť bola poverená donáškou Betlehemskeho svetla do Poľska. Sústredili sme sa všetci v Poprade, odkiaľ bol odchod autobusov na Lysú Poľanu, kde nás už nastúpení harceri čakali na hraničnom priestranstve v pekných šíkoch s kahancami. Vodca našej oblasti, brat Ján Skokan – Sloník odovzdal svetlo náčelníčke poľských harcerov. Potom sa spoločne prešlo do Glodówky, strediska poľských harcerov, kde sme sa sústredili pred pekne vyzdobenou lesnou kaplnkou v zajatí bohatých snehových závejov, pri šíkoch pekných zástav, na spoločnej poľsko – slovenskej sv. omši. Slúžili ju poľskí kňazi a náš brat, farár Andy Legutký – Andy, duchovný vodca našej oblasti. Betlehemský plamienok bol odpálený zástupcom poľských harcerov, aby sa tak rýchlo rozšíril po Poľsku a ďalej až na Ukrajinu, do Litvy, Estónska a do Ruska. Za náš zbor sa odpálenia zúčastnili štyri členky.

Vynášanie Betlehemskeho svetla na Lomnický štít, dňa 22. decembra: zúčastnila sa Mária Bičová – Iskra. Zúčastnilo sa ho vybraných 17 účastníkov, skautov, old skautov z 20. zboru skautov a skautiek z Popradu (za organizátorov to bol brat Anton Felber – Penzista, vodca oddielu oldskautov Poprad a Dali Princ ako zborový vodca,). Ďalej zástupcovia zo skautov a vlčat 20. zboru, skauti z 3 zboru Aničky a Bořivoja Uhrových z Kežmarku (sestra Anička Uhrová - Dušička, Raper), 87. zboru Tatranskí orli Poprad (Peter Linek - Bill), 64. zboru Štefaa Kluberta Levoča Mária Bičová – Iskra, zástupkyňa oblastného vodcu Podtatranskej oblasti (prišla zo starým veľkým dreveným klampášom) a redaktori novín, redaktor zo železničarskeho časopisu, televízia Poprad, ktorá postúpila šoty možno aj ďalším. Za železničnú spoločnosť sa zúčastnil riaditeľ osobnej prepravy Východnej dráhy Ing. Ladislav Olexa (zakladateľ tejto akcie) a riaditeľ Tatranských lanových dráh Ing. Pavelka, taktiež v zastúpení prednostu železničnej stanice Poprad - Tatro vedúca útvaru zvláštnych úloh (CO) skautka Anna Lorenčíková – Veverička (organizátorka podujatia, so svetlom už bola na Lomnickom štíte 11 krát). Kronikár mesta Poprad, oldskaut - 84 ročný brat. Július Maličský, pasovaný za skauta už v roku 1932 (len o 2 roky menej mal Anton Felber – Penzista). Akcia prebehla podľa plánu – po pešom presune na novú stanicu Lanových dráh vlastne kvôli nám spustili kabínkovú lanovku na Skalnaté Pleso, tu sme prestúpili na visutú lanovku na Lomnický štít. Na štíte nás privítal personál z Akadémie vied, aj Hydrometeorologického ústavu. Bufetárky pripravili všetkým čaj, prebehla oficiálna časť – odpálenie, zaspievanie piesne Tichá noc, kratšie pohovory. Potom sa išlo k vrcholovému (triangulačnému) kameňu na štíte a symbolicky sa plamienok odovzdal na všetky svetové strany. Po návrate dole dal kahance na ďalšie roznášanie plamienka Dalibor Princ do Popradu a Levoče.

Okrem vlastných akcií zúčastňovali sme sa na spoločných podujatiach oblastnej rady:

Deň 8. apríl, len čo sa nám skončila zbierka narcisov pre Ligu proti rakovine, ponáhľali sme sa, na pozvanie 112. zboru Prameň Sekčov do Prešova, aby sme sa tu zúčastnili na 3. skautskej sv. omši “Ja som chlieb života“. Sv. omša bola smutná – doobeda sa konal pohreb nášho obľúbeného pápeža, Sv. Otca Jána Pavla 2, ktorý nám

zanechal veľké duchovné dedičstvo, jeho obvyklé „NEBOJTE SA!“ bude nám ho stále pripomínať. Aj táto sv. omša, slúžená väčším počtom kňazov – skautov – bola dôstojnou rozlúčkou skautov venovanou tonuto veľkému pápežovi. Po výdatnom „agapé“ konal sa slávnostný táborový oheň so slávnostným zapálením, vypočutím pár úprimných slov na privítanie, pár veselých historiek a pesničiek, potom večierka v Gilwellskom kruhu. Na záver ešte hodinová adorácia pred svätostánkom, „PRI PRAMENI“. Ráno sa išlo na lokalitu „Kvašna voda“ cesta bola veľmi dlhá, po krásnom rozkvitnutom lese, plnom jarných kvetov. Ale – došli sme do cieľa – na „Kvašnu vodu“ s výborným prameňom minerálnej vody. Hrali sme sa, spievali, opekali. Prežili sme pekný víkend, 112. zboru Prešov – Sekčov sme vďační za milé pozvanie. Akcie sa zúčastnilo pod vedením Márie Bičovej – Iskry 10 účastníkov z nášho zboru.

1. – 3. júla uskutočnila Podtatranská skautská oblasť púť do Levoče, pre všetky zbory našej oblasti. Začínala sa sústredením na Spišskej Kapitule, potom smerom na Úložu a Kúty. Prenocovali pod Úložou, ráno bolo pokračovanie cez Kúty až na Mariánsku horu, kde už bol odpust v plnom prúde. Vodcom púte bol Andrej Legutký - Andy, duchovný vodca oblasti, z nášho zboru sa akcie zúčastnili šiesti, pod vedením radcu Ľubomíra Kačira.

Radcovského kurzu vo Važci, ktorý usporiadala Podtatranská oblasť sa v dňoch 2. – 6. marca zúčastnili traja naši účastníci, ktorí ho v dňoch 20. až 22. marca úspešne ukončili.

Počas celého roku sa v meste udržiava informatívna skrinka – výklad, kde pravidelne meníme materiály jak zo života nášho zboru, oblasti, náčelníctva, ale aj zo zahraničia. Sme radi, keď vidíme že sa pri našich aktualitách zastavujú nielen deti, mládež, ale aj dospelí. Skrinka sa doplňuje pod vedením Márie Bičovej – Iskry.

V priebehu roku 2005 pracoval náš zbor s dvoma oddielmi a to chlapčenský, pod vedením Petra Jankecha – Jenkyho a dievčenský pod vedením Evy Kacejovej. Každý oddiel mal dve družiny. Zbor pracoval s 30-timi zaregistrovanými členmi. Zborový vodca Peter Kačír – Harry, zástupca Peter Jankech – Jenky, ekonóm Mária Bičová – Iskra.

ZÁVER

Roky neúprosne letia dopredu. Od znova obnovenia skautingu v Levoči ubehlo dvanásť rokov. Za túto dobu prešli oboma skautskými oddielmi desiatky detí. Mnohí z činovníkov, ktorí obnovovali činnosť v roku 1993 - 1994 postupne odchádzali na „skautský odpočinok“. Počas svojej obetavej práci v prospech skautingu si vychovali novú generáciu činovníkov, ktorá pokračuje v odovzdávaní skautskej myšlienky a posúva zbor stále vpred.

Činnosť 64. zboru Štefana Kluberta v roku 2005 neskončila. Mladší skauti a skautky píšú naďalej históriu zboru. Počas jeho bohatej existencie sa vystriedalo niekoľko generácií detí. Desiatky radcov a radkýň družín, či vodcov a vodkýň oddielov. Počas tejto doby sa na poste vodcu zboru vystriedali Mária Bičová, Tomáš Koššiba, Peter Kačír, Anton Horník, Jakub Gardoš,... Čochvíľa zbor oslávi 30. výročie svojej existencie.

Tábor levočských skautov a skautiek v roku 1948

